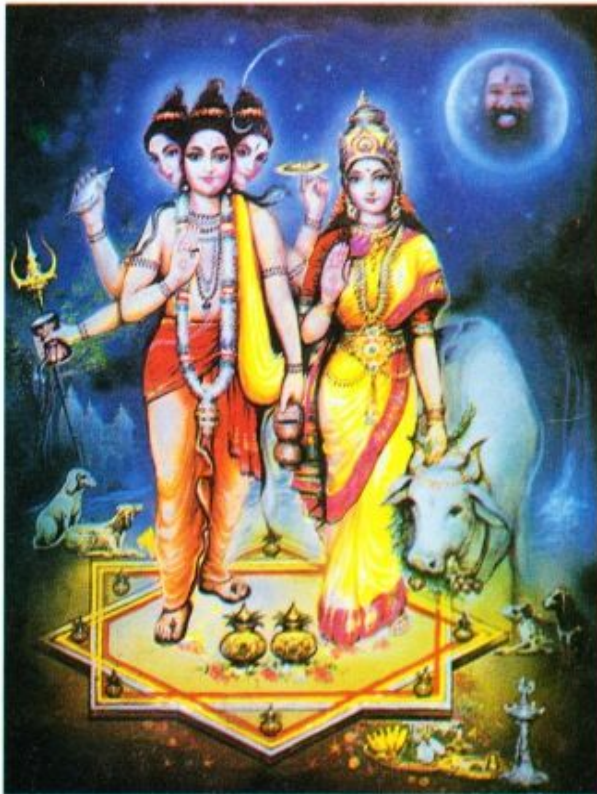

DECEMBER 1997

భక్తిమాల

అనఘాదేవీ సమేత అనఘస్వామి

①

②

③

భక్తిమాల

తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక

ముక్తికన్యా వివాహాచ్ఛా యద్యస్తే తవ మానసే ।

ఆత్మాలంకరణార్థాయ భక్తిమాలాం గలే ధర ॥

సంస్థాపకులు : శ్రీ దత్త పీఠాధిపతి

శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామీజీ

సంపాదకులు

శ్రీ కుప్పా వేంకట కృష్ణమూర్తి

సహకార సంపాదకులు

శ్రీ షడ్గర్భనం సోమసుందర శర్మ, శ్రీ రమణ కుమార్

పుష్పగుచ్ఛం 20

డిశంబరు 97

పుష్పం 12

యే నామ శక్తి పరతత్త్వ విచారదక్షా

స్తే సన్తు వేద పరిమంథన కార్యసక్తాః

నూనం వయం తు గురుదత్త మనోజ్ఞహాస

సమ్మోహశక్తి సరసిషు భవేమ మగ్నాః

(శ్రీ దత్త ధ్యానమాలిక)

శక్తి యొక్కయు, పరమాత్మ యొక్కయు తత్త్వాలను గూర్చి విచారణ చేయగల సమర్థులు, వేదాలను మధించే పనిలో పడితే పడుగాక; మేము మాత్రం, భాయంగా, గురుదత్త దేవుని మనోజ్ఞ మందహాసాలలో గల సమ్మోహశక్తి అనే అందమైన చెరువులలో మునిగిపోవుదుము గాక!

భక్తిమాల

ఈ సంచికలో

శ్రీ దత్త ధ్యానమాలిక	1
సూక్తిమంజరి	3
పిల్లలూ పేరు, మీకు తెలుసా?	6
?.....సమాధానము	9
దేవతల ఆకలి	10
ఈ మాసంలో మన పర్వాలు	13
వేదాంత పాఠములు	14
అనుభవాలు	18
సరస్వతీ తత్వము	20
అష్టమాతృకలు	22
శ్రీ స్వామీజీ చరిత్ర	25
గోవులు	32
వృథు స్మరణ	37
అల్లరివాడే దత్తుండు	39
శ్రీ స్వామీజీవారి పర్యటనా పట్టిక	48

డిశంబరు 97

చందా

వివరములు

2 సం॥లకు రూ॥	150/-
5 సం॥లకు రూ॥	350/-
దాతలు రూ॥	2000/-
పోషకులు రూ॥	5000/-
రాజ పోషకులు రూ॥	10,000/-

శ్రీ భక్తిమాల ప్రస్తు (రి)

శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద ఆశ్రమము

దత్తనగర్, మైసూరు - 570 004

ఫోను : 0821-486486, 480424

ఫ్యాక్స్ : 0821 - 487487

వెబ్సైట్: <http://www.dattapeetham.com>

E-Mail : DattaPeetham@compuserve.com

లోపలి అట్టపై ఫోటోలు

1. దత్తపీఠంలో నిర్మాణదశలో వున్న శ్రీ వేంకటేశ్వరాలయంలో - 22-10-97వ తేదీన 60 అడుగుల ధ్వజస్తంభాన్ని నిలబెట్టించిన పరిశీలిస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
2. 18-10-97వ కొచ్చిన్ ఆశ్రమంలో "దత్తక్షినిక్" భవనానికి శంకుస్థాపనచేస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ. వెనుక వున్నవారు కేరళ DIG శ్రీ పద్మనాభన్.
3. 43 అడుగుల పొడుగుగల ఏకాంధీశిల 30-10-97 తేదీన ఆశ్రమ ప్రవేశం చేస్తోంది. దీనితో ఒక అద్భుత ధర్మధ్వజ నిర్మాణం చేయాలని శ్రీ స్వామీజీ సంకల్పించారు.
4. 8-11-97 న ఢిల్లీలోని ఫకి అడిల్-రియంలో శ్రీ స్వామీజీ జరిపిన దివ్యనాద చికిత్సాకచేరికి ముందు శ్రీ స్వామీజీకి మాలార్పణ చేస్తున్న సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి శ్రీ ఎస్.సి.అగర్వాల్.
5. అదే సందర్భంలో మరో సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి శ్రీ శ్రీనివాసన్ శ్రీస్వామీజీకి పంపనాలర్పిస్తున్నారు.
6. ఢిల్లీ యూనియన్ టెలిటర్ బ్రాన్స్ పోర్టు మంత్రి శ్రీ రాజేంద్రగుప్త 8-11-97న శ్రీస్వామీజీ ఆశీస్సులందుకొంటున్నారు.
7. 8-11-97 నాటి దివ్యనాద చికిత్సాకచేరివద్ద శ్రీస్వామీజీ ఆశీస్సులందుకొంటున్న సుప్రసిద్ధ సంగీత విద్వాంసులు శ్రీ సింగ్ బంధు, సావనీరుసు అవిష్కరిస్తున్న శ్రీ స్వామీజీ.
8. ఢిల్లీ జ్ఞానబోధసభ వారు పునఃపారంభించిన "భక్తిమాల" మాసపత్రికను అవిష్కరిస్తున్న శ్రీస్వామీజీ. "సమాజ సేవాశీలి" శ్రీమతి రత్నావర్మ ఈ ప్రతిని శ్రీస్వామీజీకి అందించారు.

సూక్తిమంజరి

పనులు చేసే సామర్థ్యం పేరు శక్తి. పనులు మనలోంచి వ్యక్తమయ్యే ప్రక్రియ పేరు సామర్థ్యం. కాగా, పనులు వ్యక్తమయ్యే ప్రక్రియే శక్తి అని తేలుతోంది. శక్తికి

రూపమేమిటి? రూపమంటే చెట్టులాగా, ఏనుగులాగా కనిపించే రూపం కాకపోయినా, దాన్ని గుర్తుపట్టేందుకు వీలుగా ఏదయినా రూపం వుండాలి గదా! అది ఏమిటి?

సరిగా అలోచిస్తే, ఒకడివల్ల ఒకపని జరిగినప్పుడు వాడిలో ఆ శక్తి వుందని గుర్తు పట్టగలమేగాని, ఆ పని జరగని సమయంలో ఆ శక్తిని గుర్తు పట్టటం అసాధ్యం. ఒకడు బాగా పాడుతుంటే, ఆ సమయంలో వాడిలో పాడే శక్తి వుందని గుర్తిస్తాం. దాన్ని బట్టి వాడు నోరు మూసుకొని కూర్చున్న సమయంలో 'గూడా' వాడిలో పాడే శక్తి వుందని పూహిస్తామే గాని భాయంగా చెప్పలేం. మనం ఊహించని కారణాలవల్ల వాడి కంఠ నాళాలు దెబ్బతిని ఆ శక్తి పోయివుండవచ్చు. కనుక పాడే శక్తి వాడిలో వుందని మనం భాయంగా చెప్పగల సమయం వాడు పాడే సమయం మాత్రమే.

కాగా, శక్తిని మనం గుర్తు పట్టగలిగేది పనినిబట్టి మాత్రమే అని తేలుతోంది గదా! అంటే శక్తియొక్క రూపం క్రియ అన్నమాట.

అయితే ఈ శక్తి మనలో ఎలా వస్తోంది? ఎలా పోతోంది? దానికి కర్త ఎవరు? మన శక్తికి మనమే కర్త అవాలి, న్యాయంగా. కాని, అనేక సందర్భాలలో, మనకు చేతవుననుకొన్న పనిని గూడా మనం చెయ్యలేకపోతూ వుంటాం. బాగా పాడేవాడు గూడా ఒకరోజు మందకొడిగా పాడకాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా అంతకన్నా బాగా పాట రాదు. కనుక, మన శక్తికి మనమే కర్తలమని భాయంగా చెప్పే వీలు లేదు.

మరోరకంగా చూద్దాం. క్రియయే శక్తియొక్క రూపమని చెప్పుకొన్నాం గదా! మనలోనికి క్రియలు ఎలా వస్తున్నాయి?

ఎక్కడైనా ఒక క్రియ జరిగిందీ అంటే, దాని వెనుక భాయంగా, కర్తయొక్క ప్రయత్నం వుంది. ఒకడివల్ల ఒక రంగుల బొమ్మ యేర్పడింది అంటే, దాని

వెనుక వాడు కుంచెలు ఆడించిన ప్రయత్నం భాయంగా వుంటుంది. అలాంటి ప్రయత్నం వుండాలంటే, వాడికి బొమ్మ గీయాలనే కోరిక వుండాలి. కోరిక చాలా మందికి వుండవచ్చు. కానీ, ఏ రంగులు కలిపితే, ఏ కుంచెలు వాడితే, ఈ బొమ్మ యిలా వస్తుందో, ఆ జ్ఞానం వున్నవాడే ఆ రకమయిన ప్రయత్నం చేయగలడు. కనుక, క్రియ వెనుక, ప్రయత్నము, దాని వెనుక, కోరిక, దాని వెనుక జ్ఞానము వున్నాయి.

ఈ జ్ఞానం వెనుకటి అనుభవం వల్ల వస్తుంది. ఇతరులు రంగులు కలిపి బొమ్మలు వేస్తుండగా చూడటమే పూర్వానుభవం. అలా చాలామంది చూచి వుండవచ్చు. కానీ, అందరికీ ఆ రంగుల జ్ఞానం వంటబట్టదు. వంటబట్టిన వాడికి ఆ జ్ఞానం కలుగుతుంది. కలిగినాక ఈ జ్ఞానం, ఇచ్చాప్రయత్నాలద్వారా క్రియను జనింపజేస్తుంది.

క్రియ అనేది శక్తికి రూపం గనుక, శక్తికి మూలం జ్ఞానం అన్నమాట. జ్ఞానం పూర్వానుభవంవల్ల వస్తుంది అని చెప్పుకొన్నాం. ఎవరికి ఏ అనుభవాలు కలుగుతాయో అది మన చేతులలో లేదు. కనుక మనకు వచ్చే జ్ఞానం మన చేతులలో లేదు. అంటే మన శక్తిమీద కర్తృత్వం మనకు లేదు.

మనకు కర్తృత్వం లేకపోతే మన శక్తి అని ఎలా వ్యవహరిస్తున్నాము? మనద్వారా వ్యక్తమవుతున్న శక్తి గనుక, మన శక్తి అని వ్యవహరించాలి. తెలివి తల్లక్రిందులయినవారు మన అధీనంలో వున్న శక్తి అని వ్యవహరిస్తున్నారు.

ప్రతి వ్యక్తిలోనూ విభిన్న సమయాలలో విభిన్న శక్తులు వ్యక్తమవుతూ వుంటాయి. అంటే ఆయా సమయాలలో వేరువేరు జ్ఞానాలు క్రియారూపంగా పరిణామం చెందుతున్నాయన్నమాట! సృష్టి మొత్తంమీద విభిన్న జీవులలో విభిన్న కాలాలలో పనిచేసే జ్ఞానాలన్నింటిని పరిగణించుకొని చూస్తే, యీ సృష్టి అంతా ఒక నియమ బద్ధమైన రీతిలో నడుస్తోందేగాని, పిచ్చివాడి నడకలాగా సాగటం లేదు. కనుక, యీ కోటానుకోట్ల జ్ఞానాలన్నింటినీ క్రమబద్ధంగా ప్రయోగించే గొప్ప జ్ఞానం వొకటి వీటివెనుక పనిచేస్తోందని చెప్పక తప్పదు. అట్టి మహాజ్ఞానానికే - జగత్సృష్ట అని పేరు.

అన్నింటికన్నా వెనుక వున్న మహాజ్ఞానమని చెప్పుకొన్నాం గనుక, ఆ

జగత్సృష్టకు వెనుక వేరే ఇంకెవరూ వుండే వీలులేదు. కనుక, యీ జగత్సృష్టకు మాత్రం - తన శక్తి అంతా తన అధీనంలోనే వుంటుంది. అలా లేదంటే, ఆయనకు వెనుక ఇంకెవరో వున్నారని చెప్పవలసి వస్తుంది. అది కుదరదు.

మిగిలిన మనబోటి జీవులందరి శక్తులూ పరాధీనాలే. కానీ, అనేక సందర్భాలలో మనలోంచి ఒక శక్తి అనేక పర్యాయాలు వ్యక్తమవుతోంది గనుక, దానికి మనమే కర్తలమని భ్రమపడింది చాలక, దానికి గర్వపడుతూ గూడా వుంటాం! అక్కడితో ఆగక, నేను వాడికన్నా గొప్ప శక్తిమంతుడిని అని ఇతరులను అవమానిస్తూ వుంటాము.

ఇలాంటి స్థితిలో వున్నవారి కోసం యీ సూక్తి వచ్చింది.

తస్మిన్ జగత్సృష్టరి భాసమానే

కశ్చక్తిమద్వేదవివాద ఏషః

మృగాధిపే గర్భతి రోషరూక్షే

శశైణయోర్యా కథరోఽధివీరః

జగత్తులన్నీ సృష్టించిన ఆ మహాప్రభువు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతుండగా, ఒకడు అధిక శక్తిమంతుడనీ, వేరొకడు అల్పశక్తిమంతుడనీ వివాదమేమిటి? సింహం తీవ్రక్రోధంతో గర్జిస్తూ వుంటే కుందేలు లేళ్ళలో ఎవరు పెద్ద వీరుడు? - అంటోంది ఈ సూక్తి.

ఈ సూక్తిలో రెండవ భాగం మనకు హెచ్చరిక చేస్తోంది. ఏమని? లోకాలన్నీ ఏలుతాననుకొనే నీ శక్తి అంతా కలిపి కుందేలంతేననీ, ఏ క్షణాన అయినా ఆ కాస్త శక్తిగూడా ఎగిరిపోవచ్చుననీ! గర్వించి సింహానికి ఎదురుపోతే కుందేలు మిగలదు. ఆ మహాజ్ఞానరూపి అయిన జగత్సృష్ట అసలైన కర్త అయివుండగా, నా శక్తికి నేనే కర్తనని, ఈ శక్తి నాదేననీ ఎదురుపోతే, ఆ జగత్సృష్ట తాను నీకిచ్చిన శక్తి దుర్వినియోగమయిందని గ్రహించి ఉపసంహరించుకోక తప్పదు.

దత్త సద్గురు కృపవల్ల ఈ హెచ్చరికతో మీకు అవసరం లేకుండుగాక. సరియైన విచారణతో ఆ శక్తిదాతకు కృతజ్ఞులై వుండే వివేకం మీకు నిత్యసిద్ధ మగుగాక. జయగురుదత్త.

- శ్రీ స్వామీజీ

పిల్లలూ వీరు,

మీకు తెలుసా?

మనం ఏ కొంచెమో పరోపకారపు పనులు చేస్తున్నప్పుడు, మన త్యాగం గురించి, మన నిస్వార్థత్వం గురించీ మనకు చాలా ఆనందం కలుగుతూ వుంటుంది. అక్కడితో ఆగక, మనలాగా పరోపకారం చెయ్యనివారు చేసే పూజలను, ప్రతాలను హేళన చేయబుద్ధి కలుగుతూ వుంటుంది. ఇలాంటివారి కోసమే జాజిలిముని కథ చెప్పాడు వేదవ్యాస మహాముని.

పూర్వం జాజిలి అనే మహాముని తపస్సు చేసుకొంటూ వుండగా కొన్ని పక్షులు ఆయన తలపై గూడు కట్టుకొని కాపరం పెట్టాయి. ఆయనకు వొళ్ళు తెలిసేసరికి, ఆ పక్షుల గుడ్లు కొత్తగా పగిలి, పిల్ల పక్షులు ఇటూ అటూ కదులుతున్నాయి.

ఈ దశలో తను తటాలున లేస్తే ఆ పిల్ల పక్షులకు చాలా ఇబ్బంది అవుతుందని గ్రహించి, ఆ మహాముని, అపారకరుణతో, తనకు సమాధిస్థితి లేకపోయినా, అలాగే కదలకుండా వుండిపోయాడు.

కొంతకాలం పోయేసరికి ఆ మునికి తనలో తనకే ఆనందం

కలిగింది- “అహా! సమాధిస్థితి లేకపోయినా, పరోపకారం కోసం ఇంత నిశ్చలంగా వుండగలిగానంటే, ఇక నాకు తపస్సిద్ధి కలిగినట్లే” అని ఆయనకు తోచసాగింది.

నెత్తిమీద వున్న పిల్లపక్షులుగూడా యీ ముని చాలా గొప్పస్థాయి గలవాడని పొగడసాగాయి. పక్షిభాష తెలిసిన ముని, ఆ మాటలు విని సంతోషించసాగాడు.

కాని ఇంతలో ఆకాశవాణి మాత్రం ఏమాత్రం జంకు లేకుండా, “ఇతడికన్నా కాశీలోని తులాధరుడనే కోమటి చాలా గొప్పవాడు” అని బిగ్గరగా పలికింది. ఆకాశంలోంచి వచ్చిన ఆ ధ్వనిని విని, ఆ ముని చాలా సిగ్గుపడ్డాడు.

జాజిలిముని మనస్సులో పెద్ద కల్లోలం బయలుదేరింది. వ్యాపారం చేసుకొనే కోమటివాడు తనకంటే ఘనుడెలా అవగలడు? తన దోషమేమిటి? ఇలా ఆలోచించి ఆలోచించి, యేమీ తేలక, తనే సరాసరి కాశీలోని తులాధరుడి దగ్గరకు వెళ్ళి అతనినే ఆ మాట అడిగాడు.

తులాధరుడు చెప్పాడు - “మునీంద్రా! నాకు నీకు మల్లే తపస్సమాధి తెలియదు. కానీ, నాకు తృప్తి వుంది. నాకు బంగారూ, మట్టి రెండూ సమానమే. అయినా, వంశధర్మంగా వ్యాపారం చేస్తున్నాను. నేనేదీ కోరను. ఏదీ వద్దనను” ఇదే నిజమైన నిశ్చలత్వం. కావాలంటే నీ నెత్తిమీది పక్షులనే

అడుగు" అన్నాడు.

ముని ఆశ్చర్యపోయి ఆ పక్షులను అడిగాడు- అవి చెప్పాయి, "మునీ, మేము ధర్మదేవత దూతలం. నీ మేలు కోసమే నీ నెత్తిన కాపరం పెట్టాము. నీవు కదలకుండా వుండటం వల్ల నీకు నీవే ఉపకారం చేసుకొన్నావు; మాకు కాదు. నీకోసం నీవు త్యాగం చేసుకొని, ఇతరులకు ఉపకారం చేశానని గర్వపడుతున్నావు. ఈ కోమటి తాను వ్యాపారం చేస్తూగూడా తనకు ఏ లాభమూ కోరుకోకుండా వున్నాడు. నీది గర్వం. ఇతనిది నిష్కామ కర్మ. ఏది గొప్పదో నీవే చెప్పు."

అది విని జాజిలిముని తన తప్పు దిద్దుకొన్నాడు.

పిల్లలూ! మీరుగూడా తులాధరుడిలాగా మీ విధి మీరు నిర్వర్తిస్తూనే దానివల్ల గర్వాన్ని పొందకుండా వుండాలనీ, ప్రతిఫలాన్ని కోరకుండా మంచిపనులు చేయటం నేర్చుకోవాలనీ, యీ కథ మనకు బోధిస్తోంది కదూ!

శ్రీమతి & శ్రీ ఎ. చక్రధరరావు (గుంటూరు) గార్ల జ్యేష్ఠపుత్రుడు
చి॥ శ్యామ్ మనోహర్ తో చి॥ల॥సా॥ పాఠ్యతి
వివాహము 5-12-97 రాత్రి గుంటూరులో జరిగినది.
వీరిపై శ్రీ గురుదేవుల కృప వర్షించుగాక.

? సమాధానము

♦ ప్రతినిత్యం గృహములో పూజ ఏ విధంగా ఏ టైమ్లో చేయాలి? గృహస్థు చేయాలా లేక గృహిణి చేయాలా? గృహమునందు ఏ దిశలో ఏ మూలలో దేవతా విగ్రహములు వుంచవలెను?

● పూజంటే ఏమిటని పూర్వం విపులంగా చర్చించుకున్నాం. దానిని మరోసారి చదవండి. అది అవగాహన అయితే భార్య పూజ చేయాలా, భర్త పూజ చేయాలా అనే ప్రశ్న ఉదయించదు.

పూజ అంటే క్రమశిక్షణ అని ఆ చర్చలో మనం నేర్చుకున్నాం. క్రమశిక్షణ అందరకూ కావలసిందే, కనుక భార్యాభర్త యిద్దరూ పూజ చేయవలసిందే. కుదిరితే కలిసిచేయవచ్చు. కుదరకపోతే విడివిడిగా చేయవచ్చు.

పూజకు వేళ ఏది అన్నది మరో ప్రశ్న. వున్నంతలో మన మనస్సు ఎప్పుడు ప్రశాంతంగా వుంటుందో అప్పుడు పూజ చేయటం ఉత్తమం. అలాగని రోజుకో సమయంలో యిష్టం వచ్చినట్లు పూజ చేయటం కాక ప్రతిరోజూ ఒకే నియమితమైన సమయంలో పూజ చేయటం అవసరం.

ఎడ్లెటిక్స్ మొదలైన ఆటల్లో ఉన్నతస్థాయి శిక్షణ పొందేవారికి జంపింగ్ రాడ్ వంటి ఆట సాధనాలను చూసినప్పుడు హృదయం పొంగుతుంది. ఆట వేళ వచ్చేసరికి హృదయం పొంగుతుంది. అలాగే భక్తుడికి తన దేవతా మందిరాన్ని చూసినా, దేవపూజా సమయం సమీపించినా హృదయం పొంగాలి. నియమితమైన సమయాలలో, నియమితమైన ప్రదేశంలో, నియమితమైన విధానంతో, పూజచేసే అభ్యాసం యీ స్థితి రావటానికి చాలా దోహదం చేస్తుంది.

సర్వ సామాన్యంగా ప్రాతఃకాలంలో అందరికీ మనస్సు ప్రశాంతంగా వుంటుంది కనుక, అప్పుడే పూజ ఎక్కువ చేస్తూ వుంటారు. మీ ఉద్యోగ వ్యాపార అవసరాలను బట్టి ఈ సమయాన్ని మార్చుకోవలసి వస్తే సందేహించకండి. ప్రతిరోజూ పూజ జరగటం ముఖ్యం.

ఇక విగ్రహాలు ఎటు వుండాలి అనే ప్రశ్నకు వాస్తు శాస్త్రజ్ఞులు కొన్ని నియమాలు చెబుతారు. పెద్దయిళ్ళు కలిగినవారు వాటిని పాటించడం మంచిదే.

ఉద్యోగరీత్యా బస్టేలలో అద్దెయిళ్ళలో ఉండేవారికి ఆ నియమాలు సాధ్యం కాకపోవచ్చు. అందువల్ల పూజకు చెడుఫలితాలు వస్తాయనే దురభిప్రాయాన్ని మాత్రం దగ్గరకు చేరనివ్వకండి. మీ యింట్లో వృద్ధుడైన మీతండ్రి ఉన్నాడనుకోండి, వున్నంతలో మంచి చోటు ఆయనకు చూపిస్తే ఆయన సంతోషపడతాడేగాని, ఇది వాస్తు విరుద్ధమని పోట్లాడడు. భగవంతుడు కూడ తండ్రిలాంటి వాడే.

ఇల్లు ఎంత చిన్నదైనా, ఎంత పెద్దదైనా మీకు కుదిరినంత పూజామందిరం ఒకటి ఏర్పరచుకోండి. కుదిరితే పూజకి ఒక గది కేటాయించుకోండి. కుదరక పోతే ఉన్నగదిలోనే ఒకమూల పూజా మందిరానికి కేటాయించండి. ప్రతిరోజూ అక్కడే పూజచేయండి. ఆఫీసులో ఖళీ చిక్కినపుడు కళ్ళు మూసుకుంటే మన పూజా మందిరం మనకు గుర్తు రావాలి. అరకంగా నిత్యాభ్యాసంచేయండి. వీలైనంత వరకు తూర్పు దిక్కుకుగాని ఉత్తరదిక్కుకుగాని తిరిగి కూర్చుని పూజాధ్యానాదులు చేయండి. మీరేం చేస్తున్నారో మీ పిల్లలకు కూడా వివరించండి. అప్పుడప్పుడు సెలవులు వచ్చినపుడు కుటుంబం అంతా కలిసి కూర్చుని పూజచేయటం అలవాటుగా పెట్టుకోండి. దీనివల్ల మీ కుటుంబంలోని ప్రతి ఒక్కరికీ పూజాబలం పెరుగుతుంది.

దేవతల ఆకలి

(6-10-97 దేవీసవరాత్రుల సందర్భంగా పూజ్య శ్రీ స్వామీజీవారి దివ్యసందేశం)

సృష్ట్యాది దినాలలో బ్రహ్మదేవుడు దేవతలకు ఆహారం ఏర్పాటు చేయలేదు. వారు ఆకలితో బాధపడ్డారు.

ఇదేమిటి? దేవతలకు ఆకలేమిటి? మోహగ్రస్తులైన మానవులను ఉద్ధరించాలనే సంకల్పంగల దేవతలకు, మానవులకు మేలు కలిగించే వివిధరీతుల ఉపాసనలను నేర్పటానికే యీ ఆకలి కలిగింది.

దేవతలు మానవులను ఉద్ధరించాలనుకొంటే సగాపరి అనుగ్రహించగాదా; యీ డొంక తిరుగుడెందుకు?

ఈ జీవి సరిగా వున్నాడా, సరిగా నడుచుకొంటున్నాడా లేదా అని పరీశీలిస్తూ

వుండటం దేవతల విధి. మనం పెద్ద మేడ కట్టుకొన్నామనుకోండి. దానికి మెట్లు కట్టకపోతే ఉపయోగం వుంటుందా? మంచి కోడు కొనుక్కొని, దానికి బదన్లు పెట్టుకోకపోతే ఉపయోగముంటుందా? అలాగే దైవత్వానికి చేరుకోదలచుకొన్న మనిషిగూడా కొన్ని మెట్లు ఎక్కే దానికి సహాయం చెయ్యటమే దేవతల పని.

అలాగాక, లిప్తులోలాగా సరాసరి పైకి లాగేస్తామని దేవతలన్నా, ఎక్కుతానని మనిషి అన్నా, రెండూ ప్రమాదమే. కరెంటు పోతే లిప్తు శుభ్యలో ఆగిపోతుంది. అడ్డదిడ్డంగా పైకెక్కినవాడు జారిపడతాడు. అందుకే దేవతలు క్రమవిధానంలోనే జీవులను పైకి తెచ్చే ప్రయత్నం చేస్తారు.

కొందరు స్వామీజీ దగ్గరకు వచ్చి హస్తమస్తక సంయోగం చెయ్యమంటూ వుంటారు. కాని, వారి కర్మ ఎవరనుభవించాలి? అందుకే స్వామీజీ మీ అందరి కోసం ఈ యజ్ఞరూపమైన ఉత్సవాలు, ఆరాధనలు, హోమాలు అన్నీ ఏర్పాటు చేస్తూవున్నారు. మీచేత సాధన చేయించి, మీకు ఫలితాలనందిస్తున్నారు.

ఇన్ని గంటలసేపు నిశ్చలంగా కూర్చోవటం, ఏకాగ్రంగా యీ పూజలను చూడటమే మీకు ఒక గొప్ప సాధన. మీ ఏకాగ్రతకు సహాయం చేసేందుకోసమే ఇక్కడ నిరంతరం సంగీత కచేరీలను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఏకాగ్రతే యజ్ఞం. నాదం తత్సహకారి.

ఈ వ్యవహారమంతా స్వామీజీ చేస్తున్నది కాదు. స్వామీజీ ద్వారా ఏదో శక్తి చేస్తున్నది. అలాగే దేవతలు అగ్ని ద్వారా మానవులకు సహకారం చేస్తున్నారు. అగ్నిగూడా ఆ పని చెయ్యటం లేదు. అగ్ని ద్వారా ఆ పరాశక్తి చేస్తున్నది.

అందువల్లే దేవతలకు ఆకలి అయింది. వారు బ్రహ్మను ఆహారం కోసం ప్రార్థించారు. ఆయన విష్ణుదేవుని సహాయంతో, పరాశక్తిని ప్రార్థించాడు.

“అమ్మా! నీవు ఈ అగ్నిదేవునికి నీ దాహకశక్తిని ఇవ్వు. అప్పుడు ఇతడు మనుష్యులు యజ్ఞాలలో ఇచ్చే ద్రవ్యాలను దహించి, ఆ సారాన్ని, ఆయా దేవతలకు అందిస్తాడు” అని కోరాడు బ్రహ్మ.

దేవి చెప్పింది - “బ్రహ్మదేవా! నా దాహకశక్తిని అగ్నిదేవునికిస్తే, నేను అతని ఆధీనంలో వున్నట్లే అయిపోతుంది. నేను తపస్సు చేసుకోవాలను కొంటున్నాను. కనుక, నేను అగ్ని ఆధీనం కాలేను.”

అప్పుడు బ్రహ్మ విష్ణువులు దేవిని బ్రతిమాలారు. ఆమె తన దాహకశక్తిలోని ఒక అంశాన్ని తీసి, "స్వాహాదేవి" అని పేరు పెట్టి అగ్నిదేవునకు భార్యగా యిచ్చింది. ఆ దంపతులకు - గార్హపత్యాగ్ని, అహవనీయాగ్ని, దక్షిణాగ్ని అనే ముగ్గురు పుత్రులు కలిగారు. వీరే శ్రేతాగ్నులు.

మానవులు యీ మూడు అగ్నులలో హోమాలు చేసి - స్వాహా అనే పదాన్ని చేర్చి మంత్రాలు పుచ్చరిస్తున్నారు. అంటే ఇంద్రాయ స్వాహా అంటే- ఆ ద్రవ్యం ఇంద్రుడికి చేగుతోంది. ఇలా ఏ దేవతకు కావాలంటే ఆ దేవతకు చేరుతోంది.

బాగానే వుంది. కానీ, పితృదేవతలు బ్రహ్మదగ్గరకు వెళ్ళి మాకు ఆహారం చేరటం లేదని మొరపెట్టారు. ఈ మాట బ్రహ్మ తన శక్తిలోంచి "స్వధా" అనే దేవిని సృష్టించి, అగ్నికి భార్యగా యిచ్చాడు. మంత్రాల చివరలో స్వధా అనే పదం చేర్చి హోమం చేస్తే ఆ ద్రవ్యం పితృదేవతలకు చేరాలని నియమం చేశాడు.

ఈ విధంగా ఆ పరాశక్తి స్వాహా, స్వధా అనే రూపాలతో అగ్నిదగ్గర చేరి, మానవుల యజ్ఞద్రవ్యాలను దేవతలకు, పితృదేవతలకు గూడా చేరుస్తోంది.

ఇలా దేవతలకు ఆమె అన్నం పెడుతోంది కనుకే ఆమె అన్నపూర్ణ అయింది. ఆమె దేవ శత్రువులైన రాక్షసులను సంహరించి రాజరాజేశ్వరి అయింది. ఆందరికీ జ్ఞానమిచ్చి సరస్వతి అయింది. సంపదలొచ్చి లక్ష్మి అయింది. బలమిచ్చి పరాశక్తి అయింది.

ఇలా అన్ని పనులు చేసే ఆ పరాశక్తి మానవుల ద్వారా దేవతలకు ఆహారం అందించటంవల్ల, మానవులకు సాధనలో మెట్లెక్కించినట్లు అవుతోంది. ఇలా దేవతలు మానవులవల్ల ఆహారం పొందుతున్నారు గనుక, వారు మానవులకు వర్షాలను, జ్ఞానాన్ని, కోరికలనూ - అన్నీ అందిస్తున్నారు.

ఒకరు యాగం చేస్తే ఆ దేశం మొత్తానికి వర్షం లభిస్తోంది. ఇది యాగాలలో విశేషం. నీవు సద్గురువు ద్వారా యాగం చేయిస్తే ఆ ఫలం ప్రపంచం మొత్తానికి అందుతుంది. అందువల్ల సద్గురువులద్వారా చేసే యాగాలు మరింత శక్తివంతాలు అవటమే గాక, నీకు విశేష లాభాలనిస్తాయి. ఎందుకంటే, గురువు పాకే అజ్ఞార్పణ్ లాగా వ్యవహరిస్తాడు. నీవు స్వయంగా పెద్ద పెద్ద యాగాలను తలపెట్టినట్లయితే,

నామదేవుడిలాగా ఇబ్బందులలో పడవలసి వస్తుంది.

నామదేవుడు సరాసరి వైకుంఠంలోకి వెళ్ళి విష్ణువుతో మాట్లాడసాగాడు. కానీ, ఆ విష్ణువే నీవు గురువుద్వారా రావలసి వుంటుందని చెప్పాడు.

దేవతలు ఎలాగయితే మానవులకోసం మెట్టేర్పరచారో, అలాగే సద్గురువులు గూడా మీకోసం వివిధసాధనలు ఏర్పరచి, వాటిద్వారా మిమ్ములను పైస్థాయికి చేరుస్తారు. ఇదంతా పరాశక్తి యొక్క విధానం. ఎక్కడ ఏ మహాత్కార్యం జరిగినా అది పరాశక్తి కృత్యమే అని గుర్తించటానికి, అగ్ని - స్వాహా, స్వధా దేవుల చరిత్ర మనకు మంచి నిదర్శనం.

ఈ మాసంలో మన పర్వాలు

17-12-97	బుధ	ధనుర్మాస పూజా ప్రారంభం
22-12-97	సోమ	ప్రధాన అనఘాష్టమీవ్రతం
27-12-97	శని	శనిత్రయోదశి
01-01-98	గురు	ఆంగ్ల సంవత్సరాది
08-01-98	గురు	ముక్కోటి ఏకాదశి
10-01-98	శని	శనిత్రయోదశి
11-01-98	ఆది	త్యాగరాజస్వామి ఆరాధన
12-01-98	సోమ	లీలావిశ్వంభర దత్తావతారము (సూరత్)
13-01-98	మంగళ	భోగి
14-01-98	బుధ	సంక్రాంతి, మకరసంక్రమణం, ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలం
15-01-98	గురు	కనుమ
21-01-98	బుధ	అనఘాష్టమీవ్రతం
26-01-98	సోమ	రిపబ్లిక్ డే

25వ పాటం నుంచి 28వ పాఠం వరకు వేదాంత తత్త్వసాధనకు కావలసిన యోగ్యతలను గూర్చి చర్చించుకొన్నాము. ఇట్టి యోగ్యతలను సంపాదించుకొని, ఏ రకమైన బ్రహ్మతత్త్వాన్ని విచారణ చెయ్యాలో దాన్ని ఆ వెనుకటి పాఠాల్లో ప్రస్తావించుకొన్నాము.

బ్రహ్మవిచారణ బహుముఖాలుగా జరగాలి. ఎటునుంచి విచారణ ప్రారంభించినా, చివరికి వచ్చే నిర్ణయం ఒకటే అవాలి. అలా అయినప్పుడే మనం చేసిన నిర్ణయం సరియైనదని నిర్ధారణ అవుతుంది. అందుకే తీవ్ర ముముక్షుత్వం గలిగిన శిష్యుడికి, సద్గురువు అనేక విధాలయిన విచారణా మార్గాలను అభ్యాసం చేయిస్తాడు. ఇప్పుడు ఒక మార్గాన్ని పరిశీలిద్దాము.

ఆత్మ - అనాత్మ

మనకు కనిపించే యీ విస్తారమైన ప్రపంచంలో చైతన్యంగల పదార్థాలు కొన్నీ, చైతన్యం లేని పదార్థాలు కొన్నీ కనిపిస్తున్నాయి. చైతన్యంగల పదార్థాలను చేతనములనీ, చైతన్యంలేని పదార్థాలను జడములనీ అంటారు.

చైతన్యమంటే యేమిటి? స్వతంత్రమైన చలనమే చైతన్యమని స్థూలంగా చెప్పుకోవచ్చు. ఇక్కడ స్వతంత్రమంటే యేమిటి? తను కదలటానికి ఇతరుల ఇచ్చతో నిమిత్తం లేకపోవడం. కనుక స్వతంత్రమైన చలనానికి వెనుక తన ఇచ్చ వుంటుంది. జ్ఞానంగలవారికి మాత్రమే ఇచ్చ వుండగలదు. కనుక ఇచ్చ వెనకాల జ్ఞానం వుంటుంది. కాగా, చేతనములు అంటే, జ్ఞానంగల పదార్థములు అని తేలిందన్నమాట.

జ్ఞానమనేది కేవలం ఆత్మ లక్షణం. సత్యము, జ్ఞానము, అనంతము అనేవి పరబ్రహ్మ లక్షణాలని వేదం చెప్పింది.

ప్రపంచంలో మనకు కనిపించే చేతన పదార్థాలలో కూడా, కొంత చైతన్యాంశ,

కొంత జడాంశ వుంటుంది. ప్రపంచంలోని మొత్తం చైతన్యాంశను విడదీస్తే - దాని పేరు ఆత్మ పదార్థం. మిగిలిన జడాంశమంతా అనాత్మ పదార్థం.

ప్రశ్న: ఆత్మ అనేది ఒకే ఒక పదార్థమనీ, అద్వితీయమనీ చెప్పుకొని వున్నాం. కానీ, లోకంలో చేతన పదార్థాలు అనేకంగా, విభిన్నంగా కనిపిస్తున్నాయి గదా! కనుక, మనం ఇదివరలో చెప్పుకొన్న అద్వితీయ ఆత్మ, ఈ చైతన్యం, ఒకటి కాదేమో!

అవచ్చిస్తుందాము:

సమాధానము : అలాకాదు. ఉన్న ఆత్మ ఒకటే అయినా, అది అంతటా ఏకరూపంగా వ్యాపించివున్నా, దాన్ని మనం ఏదో ఒక ఉపాధిద్వారా మాత్రమే గ్రహించగలుగుతున్నాము.

ఉదాహరణకు ఆకాశం మనచుట్టూతా ఏకరూపంగా వ్యాపించే వుంది. కానీ, దాన్ని మనం సాక్షాత్తుగా గ్రహించలేము. ఒక కుండ వుంటే, దానిలో వున్న ఖాళీ ప్రదేశాన్ని బట్టి ఇక్కడ ఆకాశం వుందని గుర్తించి, దాన్ని ఘటాకాశమని వ్యవహరిస్తాము. అలాగే పెద్ద గదిలో వున్న ఖాళీనిబట్టి దాన్ని గుర్తించి, దాన్ని మఠాకాశమని వ్యవహరిస్తాము. ఇక్కడ అసలు ఆకాశము, ఘటాకాశము, మఠాకాశము అని వేరే వేరే పదార్థాలు వున్నాయా? లేవు. అసలు ఆకాశాన్ని సూటిగా గుర్తించలేని మనం, ఘటాన్నిబట్టి, మఠాన్నిబట్టి ఘటాకాశ, మఠాకాశాలనే పేర్లతో దాన్ని గుర్తుపడుతున్నాం. గుర్తుపట్టి ఘటాకాశం వేరు మఠాకాశం వేరు అంటున్నాం. ఇక్కడ ఆకాశాన్ని మనం గుర్తించేందుకు ఉపకరించిన ఘటమఠాలను “ఉపాధులు” అని వ్యవహరిస్తారు. అంటే, ఘటం ఉపాధిగాగల ఆకాశాన్ని ఘటాకాశమనీ, మఠం ఉపాధిగాగల ఆకాశాన్ని మఠాకాశమనీ అంటారన్నమాట. కాగా యీ ఉపాధులవల్ల ఆకాశంలో నిజమైన మార్పేమీ రాలేదు. కానీ, అది వేరు ఇది వేరు అనే వ్యవహారానికి మాత్రం యీ ఉపాధులే కారణమయినాయి.

అదే విధంగా జ్ఞాన రూపమైన చైతన్యం ఏకరూపంగా అంతటా వ్యాపించి వున్నాగూడా, దాన్ని మనం, వివిధ అంతఃకరణాల ద్వారా మాత్రమే గ్రహించగలుగుతున్నాం. కుండలో ప్రవేశించిన ఆకాశంలాగా, మనిషి అంతఃకరణంలోకి ప్రవేశించిన చైతన్యం మానవుడని, పశువు అంతఃకరణంలోకి

ప్రవేశించిన చైతన్యం పశువు అనీ, దేవతల అంతఃకరణంలోకి ప్రవేశించిన చైతన్యం దేవతలనీ, మనం వ్యవహరిస్తున్నాము. కాగా అంతఃకరణములు అనబడే ఉపాధుల ద్వారా, ఒకే ఆత్మ అనేక జీవాత్మలుగా మనకు కనిపిస్తూ వుంటుంది.

ప్రశ్న : చైతన్యం అంతఃకరణాలలోకి ప్రవేశించింది అంటున్నారుగా! అంటే - అంతకు ముందు ఆ చైతన్యం అంతఃకరణంలో లేనట్లేగదా! అంటే, చైతన్యం అంతటా వ్యాపించి లేనట్లేగదా!

సమాధానం : ఘటాకాశం అన్నప్పుడు ఆకాశం నిజంగా ఘటంలోకి ప్రవేశించిందా? లేదే! అయినా ఘటంలో ప్రవేశించిందని భావించి, ఆ ఆకాశాన్ని ఘటాకాశమని వ్యవహరించావు - అలాగే, ఇక్కడగూడా చైతన్యం నిజంగా ప్రవేశించలేదు. నీవు ఒకానొక అంతఃకరణద్వారా ఆ చైతన్యపు ఉనికిని గుర్తించగలిగి, ఆ వివేకం పరీగా లేకపోవటంవల్ల, నీవు గుర్తించిన చైతన్యం ఆ అంతఃకరణంలో ప్రవేశించిందని వ్యవహరిస్తున్నావు. ఈ నీ వ్యవహారం అవివేకంవల్ల జనించినది కనుక, దానిని భ్రమ అంటారు. దీనినే మరో రకంగా చెప్పాలంటే - పరమార్థంగా చూస్తే ఈ ప్రవేశం అసలే లేదు. వ్యావహారిక దశలో మాత్రం వున్నట్లు కనిపిస్తోంది గనుక, ఇది వ్యావహారిక సత్యం. కాగా, తేలిందేమంటే, పరమార్థ దశలో వున్నది ఒకటే ఆత్మ. వ్యావహారిక దశలో అనేక జీవాత్మలు వున్నాయి.

ప్రశ్న : అనేక విభిన్న అంతఃకరణాలనేవి వుంటే, చైతన్యం ప్రవేశించినట్లయి, విభిన్నజీవులుగా మనకు కనిపించే సావకాశం వుంటే వుండుగాక. మీరు చెప్పిన ప్రకారం, చైతన్యంపోగా మిగిలిన జడపదార్థం అంతా కలిపి ఒకటే పదార్థం అని చెప్పాలి. అది ఒకటే అయినప్పుడు దానిలోంచి వేరువేరు అంతఃకరణాలు ఎలా ఏర్పడుతాయి? వేరువేరు అంతఃకరణాలే లేకపోతే, వాటిలోకి చైతన్యం ప్రవేశించిందనే వ్యవహారమే వుండదుగదా!

సమాధానం : జడపదార్థం గూడా పరిణామవశాన అనేక రూపాలుగా వుండటం సాధ్యమే. మట్టి ముద్ద వుంది. అది జడమే. ఒకే రూపంగా వుంది. కానీ, దానిలో కొంత భాగం కుండగా పరిణామం పొందింది. కొంతభాగం మూకుడుగా

పరిణామం పొందింది. కొంతభాగం పెంకుగా పరిణామం పొందింది. అప్పుడు కుండ, మూకుడు, పెంకు అనే వ్యవహారాలు వస్తాయి. అవి చేసే పనులుగూడా వేరుగా వుంటాయి. కాని, కుండలో గాని, మూకుడులోగాని, పెంకులోగాని, మట్టి కాకుండా వేరే పదార్థమేదయినా వుందా? లేదు. ఉన్న మట్టికే - కారణదశలో, అనగా మట్టిముద్దగా వున్నదశలో, “ఇది ఒకటే” అనే ఏకత్వ వ్యవహారం వుంటుంది. కార్యదశలో, అనగా కుండ, మూకుడు, పెంకు వగైరా ఆకారాల దశలో, దానికి “ఇవి వేరు” అనే అనేకత్వ వ్యవహారం వుంటుంది.

అలాగే జడరూపమైన అనాత్మకు కూడా కారణదశలో ఏకత్వం వుంటుంది, కార్యదశలో అనేకత్వం వుంటుంది. అనాత్మ యొక్క కార్యదశలోని రూపాలే అంతఃకరణాలన్నీ. ఇవి అనేకాలుగా భాసిస్తూ వుంటాయి గనుక, చైతన్య రూపమైన ఆత్మ వీటిలో ప్రవేశించినట్లు కనిపించటంలో- అసంభవమేమీ లేదు.

కాగా, ప్రపంచంలో ఏ పస్తువు కనిపించినా, దానిలో చైతన్యాంశ ప్రవేశించి వుండని పరిస్థితి, త్వారా ఆ ప్రవేశం కేవలం వ్యావహారికమేనని గుర్తించి, పరమార్థదశలో చైతన్యం ఏకరూపమనీ, అది సర్వవ్యాపి అనీ, గుర్తించటమే ఇంతపరక. మనం చేసిన విచారణకు ఫలితం.

ఇలా ఉపాధులలో చైతన్యప్రవేశ వ్యవహారం ద్వారా, అఖండ చైతన్యాత్మకమైన ఆత్మపదార్థాన్ని గుర్తించే విధానాన్ని “అవచ్ఛిన్న వాదము” అంటారు.

అవచ్ఛిన్నము అంటే సామాన్య భాషలో కూడివున్నది, పరిమితమైనది అని చెప్పుకోవచ్చు. చైతన్యం యీ అంతఃకరణాలతో కూడి వుండినట్లుగా వుండి, పరిమితమైనదిగా కనిపిస్తూ వుంటుంది గనుక, ఈ విచారణ విధానాన్ని అవచ్ఛిన్నవాదము అన్నారు.

దీనిద్వారా ఆత్మ నిజంగా (పరమార్థదశలో) అవచ్ఛిన్నం కాదని, అనగా దేనితోనూ కూడిలేదనీ, దేనివల్లా పరిమితం కాదనీ, గ్రహింపు కలిగించటమే యీ అవచ్ఛిన్న వాదానికి ప్రయోజనం.

అఖండ చైతన్యాన్ని గుర్తించేందుకు మరో విధానంగూడా వుంది. దాని పేరు ప్రతిబింబవాదము.

(సశేషము)

అనుభవాలు

జి.రంగారావు (హైదరాబాదు) :

నాకు 1992 వ సంవత్సరం

మధ్యనుంచి గుండెకు సబంధించిన తీవ్ర సమస్య మొదలైంది. అంతకుముందు 3 సంవత్సరముల క్రిందట, ఇదే సమస్య వచ్చి బ్రిడ్ మెంటు తీసుకున్న తరువాత తగ్గి మరల 1992 సంవత్సరం మధ్యలోనుంచి వచ్చినది. 1993 వ సంవత్సరం చివరవరకు మందులు వాడినా ఏమీ గుణం కనబడలేదు. 1993 నవంబరులో మా స్నేహితుడు శ్రీ స్వామీజీవారి క్యాసెట్టు వింటుండగా చూసినాను. అది ఏమిటని అడిగితే “మ్యూజిక్ ఫార్ హిలింగ్ అండ్ మెడిటేషన్” అని చెప్పారు. ఆ క్యాసెట్ వినినాని కోరిక కలిగి, హైదరాబాదు ఇన్ఫర్మేషన్ సెంటరులోనికి వెళ్ళి అడిగినాను. అక్కడివారు, నాకున్న సమస్య వివరములు తెలుసుకొని “సెలెస్టియల్ మెస్సేజ్” క్యాసెట్ వినమని సలహా యివ్వగా, నేను అది కొనుక్కొని, వారి సలహా ప్రకారం వినటం ప్రారంభించాను. మొదట్లో అలవాటు అయ్యేవరకు కొద్దిరోజులు విసుగు అనిపించేది. తరువాత అలవాటు అయినది. 2 నెలల తరువాత 1994 జనవరిలో కొన్ని పరీక్షలు జరిపి, ఆపరేషను అవసరం అవుతుందా లేదా అని తెలుసుకోవటం కోసం చేయవలసిన ఆంజియాగ్రామ్ పరీక్షకు డాక్టర్లు నన్ను ఇక్కడినుంచి మద్రాసులోని పెరుంబూర్ రైల్వే హాస్పిటలుకు పంపినారు. ఆపరేషను తప్పనిసరి అవుతుందని డాక్టర్లు అభిప్రాయం వెలిబుచ్చారు.

శ్రీ స్వామీజీ మీద భారం వుంచి, నమ్మకం విడువకుండా, శ్రీ స్వామీజీవారి క్యాసెట్టు వినటం కొనసాగించాను. అక్కడ ఏప్రిల్ 94లో పెరుంబూర్ హాస్పిటల్లో కావలసిన పరీక్షలు నిర్వహించి, అక్కడి డాక్టర్లు నాకు ఆపరేషను ఏమీ అక్కరలేదని, మందులు తీసుకుంటే సరిపోతుందని సలహా యిచ్చి, మందులు సూచించినారు. అప్పటినుంచి డాక్టర్ల సలహాప్రకారం మందులు వాడుకుంటూ ఆరోగ్యమును కాపాడుకుంటున్నాను.

ఈ విధంగా శ్రీ స్వామీజీ వారి కృపాకటాక్షముల వలన, భారీగా డబ్బు ఖర్చు చేసి ఆపరేషను చేయించుకోవలసినది తప్పిపోయినందుకు, శ్రీ స్వామీజీ వారికి నేను చాలా ఋణపడి వున్నట్లు భావిస్తున్నాను.

తదుపరి మరియొక సందర్భంలో, ఒక కేసు విషయంలో శ్రీ స్వామీజీవారి

దర్శనం చేసుకొని, ఇంటర్వ్యూ తీసుకొని, మా సమస్యలు చెప్పుకోవాలని నేను సకుటుంబంగా, మైసూరు ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. ఆరోజు శ్రీ స్వామీజీవారు బెంగుళూరు వెళ్ళారని, రాత్రికి తిరిగి వస్తారని అక్కడి వారు చెప్పారు.

రాత్రికి ఆశ్రమంలో వుండటానికి చోటు చూపించినారు. అక్కడ రాత్రికి వుండి, సాయంకాలం జరిగిన సేవలలో పాల్గొనినాము. రాత్రి శ్రీ స్వామీజీవారి ఫోటో దగ్గర మా సమస్య గురించి చెప్పుకున్నాము. మాకు దర్శనభాగ్యము కలిగించి, మా సమస్య పరిష్కరించి, మమ్మల్ని అనుగ్రహించమని శ్రీ స్వామీజీని వేడుకొన్నాము. మాతోకూడా బసచేసిన ఇతర భక్తులు, మేము మొదటిసారిగా ఆశ్రమానికి వచ్చిన సంగతి తెలుసుకొని, "ఆశ్రమంలో అడుగు పెట్టినారు కాబట్టి, మీ సమస్య సగం పరిష్కారం అయినట్లేనని, అంతా శ్రీ స్వామీజీవారు చూసుకుంటారని" వాళ్ళకు కలిగిన అనుభవాలను గురించి చెప్తూ మాకు ధైర్యం కలిగించారు.

మరునాడు ఉదయం శ్రీ స్వామీజీవారి దర్శనం చేసుకొని, హోమంలోను, శ్రీచక్రాధారంలోను పాల్గొని ప్రసాదం తీసుకున్నాము. శ్రీ స్వామీజీవారి జీవితచరిత్ర 1.2 భాగములు కొనుక్కుని, శ్రీ స్వామీజీవారి చేతులమీదుగా తీసుకోవాలని ఆదుర్దాపడుతూ వస్తూవుండగా, శ్రీ స్వామీజీవారు మేడమీదికి వెళ్ళబోతూ మెట్ల దగ్గర ఆగినారు. స్వామివారు పైకి వెళ్లిపోతున్నారని, మాపని కాలేదని కంగారు పడుతూ, ఏం చెయ్యాలో తోచక, నేను వున్నచోటనే నిలబడి పోయినాను. ఇంతలో శ్రీ స్వామీజీపక్కన వున్నవారు ఎవరో దగ్గరకి రమ్మని సైగచేయగా, నేను దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఒకరు నా చేతిలో వున్న శ్రీ స్వామీజీ చరిత్ర పుస్తకం, జేబులో పెన్ను తీసుకుని, శ్రీ స్వామీజీకి యిచ్చారు. శ్రీ స్వామీజీ పుస్తకంలో ఏదో రాసి, పుస్తకం, పెన్ను నాకు తిరిగి యిచ్చినారు. ఇదంతా గాబరాపడుతూ చూస్తుండిపోయిన నేను ఏమీ మాట్లాడలేకపోయినాను. శ్రీ స్వామీజీ మేడమీదికి వెళ్ళిపోయినారు.

తరువాత నేను, నా భార్య శ్రీ స్వామీజీవారికి ఏమీ చెప్పుకోలేక పోయినందుకు ఎంతో బాధపడుతూ, శ్రీ స్వామీజీని కలుసుకునే అవకాశం ఎలా కలుగుతుందా అని అడుగుతూ, ప్రార్థనా మందిరంలో వున్నవారి దగ్గర తిరుగుతూ వున్నాము. ఈ సమయంలో అక్కడ వున్నవారిలో ఒకరు మాతో, "మీరు వినలేదల్లే వుంది. మీ పుస్తకంలో రాసి మీకు తిరిగి యిచ్చేటప్పుడే, వీళ్ళు వచ్చిన పని అయింది అని శ్రీ స్వామీజీవారు సెలవిచ్చారని, కనుక, మీకు శ్రీ స్వామీజీవారి అనుగ్రహం

లభించినట్లేనని, మీరు తిరిగి వెళ్ళవచ్చునని, ఈరోజు ఎవరికీ స్వామివారు ఇంటర్యూలు యివ్వరని" చెప్పారు.

మేము శ్రీ స్వామీజీతో మాట్లాడి, మా సమస్య చెప్పుకోలేకపోయినందుకు కొంచెం చింతిస్తూ, శ్రీ స్వామీజీమీద భారం వుంచి మేము తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాము. శ్రీ స్వామీజీ దయవలన 2,3 రోజులలో మా చిక్కులు విడిపోయి, సమస్య సమసిపోయింది.

అప్పటినుండి శ్రీ స్వామీజీమీద పూర్తి నమ్మకం ఏర్పడి, వీలయినప్పుడు శ్రీ స్వామీజీ దర్శనం చేసుకుంటూ, ఆశ్రమంలో జరిగే కార్యక్రమంలో పాల్గొనుచూ, మైసూరులోనే కాకుండా విజయవాడ, హైదరాబాదు, మచిలీపట్టణాలలో జరుగుచున్న కార్యక్రమములలోకూడ పాల్గొనుచూ, శ్రీస్వామీజీవారిని ప్రత్యక్ష దైవంగాను, పిలిస్తే పలికే దైవంగా భావిస్తూ నడుచుకుంటున్నాము.

(1997 దేవీనవరాత్రులలో పూజ్య శ్రీ స్వామీజీవారి 7వరోజునాటి దివ్యసందేశం)

సామాన్యంగా సరస్వతీదేవి ఫోటోలలో ఆమె ఒక బండమీద కూర్చుని వుంటుంది. లక్ష్మీదేవి నీళ్ళలో పద్మంపైన, పార్వతీదేవి సింహంపైనా వున్నట్లు బొమ్మలు సామాన్యంగా వేస్తూ వుంటారు. అవన్నీ సంకేతార్థాలతో కూడిన చిత్రణలే.

సరస్వతి అంటే ప్రవాహం. జ్ఞాన ప్రవాహం. ఆమె మన మెదడనే కరకుబండపై కూర్చుని జ్ఞానప్రవాహాన్ని మనలోకి జారుస్తుంది. ఆ ప్రవాహం మన వెన్నెముకలోంచి క్రిందికి పారుతుంది. ఈ వెన్నెముకకు సంకేతమే ఆమె చేతిలోని వీణ. ఈ జ్ఞానానికి ఆధారమైనది సత్యం. ఆమె తెల్లని చీర సత్యానికి సంకేతం. సత్యాశ్రితమైన జ్ఞానంవల్ల కలిగేది బ్రహ్మానందం. దానికి సంకేతమే ఆమె దగ్గర వున్న హంస.

ఈ విధంగా సరస్వతీ రూపమే ఆమె జ్ఞానమూర్తి అని వివరిస్తోంది. అందువల్లనే మాటలకు, పాటలకు మాత్రమేగాక 64 కళలకు గూడా ఆమె ఆధారం. మన

ఇంద్రియాల చలనాలు, మన మేథలో కలిగే స్ఫురణలు - అన్నీ ఆమె అనుగ్రహాలే. అందువల్ల విద్యార్థులేకాక, ఆలోచనాశీలులంతా, మంచి ఆలోచనల కోసం ఆమెను ఆశ్రయించి తీరాలి.

సరస్వతీదేవి శబ్దస్వరూపిణి. పురాణ కథ ప్రకారం పరాశక్తియొక్క శరీరఖండాలే 50 అక్షరాలుగా ఏర్పడినాయి. ఈ 50 ధ్వనులు ప్రపంచంలోగల అన్ని అక్షరాలకూ సంకేతాలే. వీటిలో లేని అక్షరాలు ఏ భాషలోనూ లేవు.

ఈ అక్షరాలన్నీ ఆమె బీజాక్షరాలే. బీజాక్షరాలంటే ఆమెను వ్యక్తం చేసే సూక్ష్మ ధ్వనులు.

ఆమెయొక్క అసలు స్వరూపం “ఉనికి” “సత్” మాత్రమే. సృష్టి కార్యనిర్వహణకై ఆమెయే మాయారూపిణి అయింది. సృష్టిలోని జీవులు తనను తెలుసుకొనేందుకు వీలుగా ఆమె వారి హృదయాలలో జీవశక్తిగా ప్రతిబింబించింది. ఆ జీవశక్తి వారిలోంచి వాక్కును వెలువరిస్తోంది. ఆ వాక్కు వర్ణాల రూపంలో బీజాక్షరమై ఆమెను చేరుకొనే మార్గాన్ని మనకు అందిస్తోంది.

ఈ అక్షరాలన్నీ మన నోటిలోని లోపలి భాగాలలో రూపాన్ని పొందుతాయి. ఈ రూపం వీటికి వచ్చే ముందు అన్నీ నాదరూపంగా వుంటాయి. ఆ నాదం ఓంకారంగా ఉపాసించబడినపుడు, ప్రాణాయామ ప్రక్రియద్వారా నాడీశుద్ధి జరుగుతుంది.

నాడీశుద్ధివల్ల బుద్ధి ఉద్బిష్టమై తత్త్వాన్ని దర్శించగల సూక్ష్మతను అందుకోగా ఆమె “భారతి”గా దర్శనమిస్తుంది. భా అంటే కాంతి. అనగా జ్యోతి. జ్యోతిస్సు యొక్క విలాసమే భారతి. భారతీదేవి వల్లనే యీ దేశానికి “భారతదేశ” మనే పేరు సిద్ధించింది.

ఈ తల్లిని ఉపాసించే బీజాక్షరాలలో ముఖ్యమైనవి - ఐం-వం అనేవి. వం అనేది అమృత బీజం. ఐం అనేది వాక్కులను, విద్యను ఇచ్చే బీజం. కాళిదాసు కథలో ఈ ఐం బీజం యొక్క ప్రసక్తి వస్తుంది. ఆయన గొల్లవాడిగా పున్నూర్జులలో - ఆ భాషవారి అలవాటు ప్రకారం గొడ్లను ఐం ఐం అని అదలించేవాడట. తెలియక చేసినా, ఐం బీజ జపం ఫలించి ఆయన కవికుల గురువయ్యాడని ఆ కథ చెపుతోంది.

ఆ దేవిని శుద్ధనిర్గుణ రూపంగా ధ్యానించవచ్చు. లేదా నాదరూపంగా ఉపాసించవచ్చు. లేదా ఇందాక చెప్పుకొన్నట్లుగా వీణాధారిణి రూపంగా ఆరాధించవచ్చు. ఎలా ఆమెను కొలిచినా ఆమె మనకు విజ్ఞానాన్నే గాక, ఐశ్వర్యాన్నీ అనందాన్నీగూడా అందిస్తుంది.

(1997 నవరాత్రులలో 8వరోజున పూజ్య శ్రీ స్వామీజీ వారి దివ్యానుగ్రహ సందేశం)

అమ్మవారు ఎన్నో సందర్భాలలో రాక్షస సంహారం చేసిందని విన్నాం. కథ అన్నిచోట్లా ఇంచుమించు మామూలే. కానీ, అమ్మవారు ఆ సంహారాలు చేసే విధానమేమిటి? అనే విషయం తెలిసేందుకు ఒక సందర్భాన్ని పరిశీలిద్దాం.

ఒకసారి ఒక విచిత్రం జరిగింది. అంధకుడు అనే గుడ్డి రాక్షసుడు బ్రహ్మనుగూర్చి తపస్సు చేసి వరాలు పొందాడు. మామూలే. అమరత్వం కోరాడు. కుదరదన్నాడు. నా నెత్తురు నేలమీద పడితే ఒక్కొక్కచుక్కలోంచి ఒకో అంధకుడు పుట్టాలన్నాడు. బ్రహ్మ సరేనన్నాడు.

మళ్ళీ మామూలే. ఆ రాక్షసుడు దేవతలను పారద్రోలాడు. వారు బ్రహ్మను ఆశ్రయించారు. ఆయన వారిని శివుడి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళాడు. ఆయన, “మీ రక్షణ కోసం మీరుగూడా కొంత శ్రమించండి. మీరంతా ఆయుధాలుగా మారి నా చేతుల్లోకి రండి” అన్నాడు. వారు అలాగే చేశారు.

శివుడు ఏ ఆయుధం వేసినా అంధకుడు చావటం లేదు. శివుడికి ఉగ్రం పెరిగిపోయి వాడిని తన శూలంతో గుచ్చి, ముల్లోకాలచుట్టూ త్రిప్పసాగాడు.

శివుడి ఉగ్రం అంధకుడికి అనుకూలంగానే వుంది. వాడి నెత్తురు లోకాలలో ఎక్కడెక్కడో పడుతోంది. అక్కడక్కడల్లా అంధకుడు పుట్టి నానా గందరగోళం చేస్తున్నాడు.

దేవతలకు కంగారు పుట్టింది. విష్ణువును ప్రార్థించగా ఆయన తన చక్రంతో కొత్తగా పుట్టిన కృతక అంధకాసురులను సంహరించుకుంటూ వస్తున్నాడు. కానీ, ఏదో మూల మళ్ళీ అంధకులు పుడుతునే వున్నారు. దీనికి అంతం ఎక్కడ?

శివుడి ఉగ్రం చూడగా ఆయనను కాస్త ఆగమనటానికే ఎవరికీ ధైర్యం చాలటం లేదు. ఏమీ పట్టక, ఏకాంతంలో వుండే శివుడ్ని కదిలించటమంటే - అణుశక్తిని కనిపెట్టటం వంటిదే? అణుశక్తి అర్థం తిరిగితే, ఇక దాన్ని ఆపలేం. కంప్యూటరుకు ఫంగస్ వస్తే ఆపలేం. కంప్యూటర్ కే కాదు, మన బైఐనుకి ఫంగసు వచ్చినా ఆపలేం. బుర్రకు ఫంగసు వచ్చేటట్లు చెయ్యగలం - కావాలంటే.

బ్రైన్‌వాషింగ్ విధానాలన్నీ ఉపయోగించి, ఒకటి బుర్ర ఫంగసుతో నిండేటట్లు చేయవచ్చు. కానీ, ఇక ఆ దుష్టబుద్ధిని ఆపటం మాత్రం మనతరం కాదు. శివుడి పరిస్థితి అడ్డం తిరిగిన అణుశక్తిలాగా వుంది.

శివుడు వుంటే శాంతంగా పడివుంటాడు. ఇక కదలడు. ఆయనను రెచ్చకొట్టి పనిలోకి దించామా, ఇక, ఇలాగే ఉగ్రంగా వుంటాడు. ఆయన పరాలిచ్చినా అలాగే యిస్తాడు. ఒకడికి ఆత్మలింగమే యిచ్చాడు. మరొకడికి తన భార్యనే యిచ్చాడు. మరొకడికి తనే దాసుడయ్యాడు. బ్రహ్మాదులు వెళ్ళి విడిపించుకు రావలసి వచ్చింది.

అందుకే పార్వతీదేవి ఆయనకు సెక్రటరీగా పక్కనచేరి, పరాలిచ్చేటప్పుడు తాను రికార్డు చేసుకొంటానన్నది. శివుడు సరే అని, ఆమె ప్రక్కన లేకుండా చూసి పరాలివ్వసాగాడు. అందువల్ల ఆమె ఆయన శరీరంలో ఆర్థనారిగా చేరింది. ఇక శివుడెక్కడికి పోతాడు? ఆయన ఎప్పుడు పరాలివ్వడలచుకొన్నా, యీ మాయాశక్తి, ఎదుటివాడిని కమ్మివేసి, వాడు కోరాలనుకొన్న పరాలు గుర్తురాకుండా చేస్తూ వుంటుంది. ఇంత జాగ్రత్త చేసినా ఆయన పరాలిస్తూనే వుంటాడు. అది ఆయన స్వభావం.

బ్రహ్మగారు తనకు వచ్చిన తాపత్రయం దాటిపోతే చాలునని పరాలిస్తూ వుంటాడు. ఆయన నిరంతరం పని చేసే జ్ఞాని. అందువల్ల అటు శివుడికి, ఇటు విష్ణువుకి గూడా పని కలిగేటట్లు ఆయన పరాలిస్తూ వుంటాడు.

ఇక విష్ణువు మంచి బేరగాడు. వ్యాపారి, తనకు, ఇతరులకు కూడా రక్షణ కలిగేటట్లు బేరం చేసుకొని పరాలిస్తాడు. మనం అంతా అలాగే వుండాలని ఆయన మనకు బోధిస్తున్నాడు. అది రక్షకుడి లక్షణం. ఆయనకు సెక్రటరీలక్కర లేదు. అన్ని పనులూ వంటిచేత్తో తనే సద్దుకోగలడు.

ఇంతకూ మన కథలో శివుడి ఉగ్రం విష్ణువుకి అంతులేని పని తెచ్చిపెడుతోంది. పోనీ శివుడ్డి అపుదామంటే, ఆయన వున్న ఉగ్రంలో ఇపుడాయనను కదిలిస్తే, లోకమే పగిలిపోయేటట్లు వుంది.

విష్ణువు దేవతలను ప్రోగుచేసి, శివుని స్తుతించమన్నాడు. శివుడు రవంత శాంతించగా విష్ణువు శివుడితో వున్న సమస్యను చర్చించసాగాడు.

అంధకుడనే దుష్టశక్తి విజృంభించగా, దాన్ని చల్లార్చేందుకు శివుడి ఉగ్రశక్తి చెలరేగింది. దానివల్ల సమస్య పెరిగిందే కాని తరగలేదు. కానీ, యిప్పుడు వెనక్కు పోదామంటే, శూలంమీద గుచ్చుకొనివున్న ఆ ప్రమాదకరశక్తి పునర్విజృంభించక ఆగదు. కనుక, అడవిలో కారుచిచ్చు విజృంభించినప్పుడు, ఒక మంటను మరో మంటతో చల్లార్చినట్లుగా, యిప్పుడు విజృంభించిన యీ

శక్తిని, మరో విరుద్ధశక్తిని ప్రయోగించి సంహరించవలసిందే. మరో మార్గం లేదు.

చర్చ ఈ స్థితికి వచ్చేసరికి శివుని ముఖంలోంచి ఒక మహాజ్వాల బయటకు వచ్చి అందులోనుంచి రుద్రాణి లేక శివదూతి అనేశక్తి ఉద్భవించింది. అలాగే విష్ణువు ముఖంలో నుంచి వైష్ణవశక్తి, బ్రహ్మ ముఖంలో నుంచి బ్రహ్మణీశక్తి, కుమారస్వామి నుంచి కౌమారీశక్తి, ఇంద్రునిలో నుంచి ఇంద్ర లేక ఇంద్రాణీశక్తి, వరాహమూర్తి నుంచి వారాహీశక్తి, యముని నుంచి సింహిణి లేక నారసింహీశక్తి, పార్వతీదేవి నుంచి చాముండాశక్తి ఉద్భవించారు.

వీరే అష్టమాతృకలు.

వీరు కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గాలకు, ఇతర అవలక్షణాలకూ అధిదేవతలు.

శివాజ్ఞవల్ల యీ అష్టమాతృకలు అంధకాసురునిలో సమృద్ధిగావున్న అరిషడ్వర్గాలను ఆధారం చేసుకొని, వాడి లోపలికి ప్రవేశించి, వాడి సారాన్ని పీల్చివేసి, వాడి రక్తాన్ని ఇంకించి వేశారు.

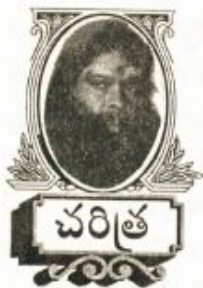
ఎప్పుడైతే అంధకుడు నిస్సారుడయ్యాడో, అప్పుడు శివుడిలో ఉగ్రం శాంతించిపోయింది. కానీ, ఇంతలో అష్టమాతృకలు క్రిందికి దిగి, “దేవా! ఇక మా పని ఏమిటి?” అన్నారు.

“మీరు అరిషడ్వర్గాదులకు అధిపతులు, మీరు జీవుల శరీరాలను ఆశ్రయించి, వారిచేత పనులు చేయించండి. ఎవరు మిమ్ములను శక్తి స్వరూపాలుగా గుర్తించి ఆరాధిస్తారో వారికి అరిషడ్వర్గాలను హరించండి. ఇదే మీ పని” అన్నాడు శివుడు.

కొన్నిచోట్ల సప్తమాతృకలన్నారు. మరికొన్నిచోట్ల అష్టమాతృకలన్నారు. సపదుర్గలన్నారు. అనేక రూపాలు ఆ శక్తికి వున్నాయనేది ముఖ్యాంశం.

ఈ కథ మనకు పరాశక్తి, దుష్టశక్తులను ఎదుర్కొనే టెక్నిక్‌ను చూపిస్తోంది. అంతేగాక, ఒకే పరాశక్తి మనలో సద్భావాలను, విపరీత భావాలను ఎలా కలిగిస్తూ వుంటుందో యీ కథవల్ల తెలుస్తోంది. ఈ పరాశక్తిని ఏ విధంగా ఆశ్రయిస్తే మనం ఫంగస్ నుండి బయటపడి, శాశ్వత ఆనందాన్ని పొందగలమో గూడా యీ కథ మనకు బోధిస్తోంది. అందువల్ల యీ అష్టమాతృకల పవిత్రనామాలను అందరూ ఒకసారి పలకండి-

రుద్రాణ్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః, బ్రహ్మణ్యై నమః, కౌమార్యై నమః, చూహంద్ర్యై నమః, వారాహ్యై నమః, నారసింహ్యై నమః, చాముండాయై నమః

4 వ అధ్యాయం.....కల్యాణ యోగము

(గత సంచిక తరువాయి)

జయలక్ష్మి యంత్రాలు వేసినాక, ఏనుగుల బెడద తప్పిన ప్రత్యక్షానుభవంవల్ల ఒక పక్క తృప్తిగానేవున్నా. దానికి బైరాగుల స్నేహం ఇంత తీవ్రంగా బలపడటం

వట్ల నా హృదయం కల్లోలపడసాగింది.

ఇలా ఉండగా ఒకరోజున, నా కసలే తల తిరిగి పోతున్నట్టుగా వుంది. మనస్సు కకావికలుగా వుంది. దాన్ని తట్టుకోలేక, ఏదో కాస్త పెందరాడే నాలుగు మెతుకులు తిని ఒక కునుకు తీస్తే, సాయంత్రానికి కొంత కుదుట పడతాలే అనుకొని చేరక చేరక, పెందరాడే కొంపకు చేరితే, ఆ రోజు నన్ను చూసిన దగ్గరనుంచీ నస సాగించింది మీ అమ్మమ్మ. అది సంవత్సరం పైగా సాగుతున్న నసే. పిల్లకు పెళ్ళీడు వచ్చిందనీ, నేను శ్రద్ధపట్టి సంబంధాలు వెదకటం లేదనీ ఆ నసకు సారాంశం.

చాలాసేపు పూరుకొన్నాను కాని, భోజనమై మంచం మీద నడుం వాల్చినాక కూడా, చెవులో జోరీగల్లే పోరుతుండేసరికి నాకు చిర్రెత్తుకొచ్చి - "ఇదిగో ఇప్పటికి రెండు సంబంధాలు తెచ్చాను. రాజా లాంటి సంబంధాలు. వాళ్ళు నాకు నచ్చలేదు పొమ్మంది నీ ముద్దుల కూతురు. అయినా ఆ రౌడీకి పెళ్ళైందుకు? పక్షిర్ల దగ్గర యంత్రాలూ, మంత్రాలూ, ఉపదేశాలూ తీసుకొంటోందిగా. పోయి బైరాగుల్లో కలవమను" అన్నాను అక్కసుగా.

"మీ చెవినా బడ్డదన్నమాట - అదేగదండీ, నాభయం. చివరికి దానికి ధ్యానాలూ, సమాధులూ పెరిగిపోయి నలుగురి నోటాబడితే, దీన్నెవడు చేసుకుంటాడండీ?" అంది మీ అమ్మమ్మ నోరునొక్కుకుంటూ, కళ్ళు తుడుచుకుంటూ. ఆ తరువాత ఆవిడ యింకా చాలా చెప్పింది గాని, ఆ ఒక్క పాయింటు మీద నా ఆలోచనలు నిలిచి పోయి మరి వినిపించలేదు.

"మీచెవినా బడ్డదన్నమాట" అంటోంది. అంటే మా పుట్టు సంగతి

లంబాడీగూడెంలో బాగా తెలిసిందన్న మాట. వాళ్ళే మనుకొంటున్నారో యేమిటో? నాకు ఆ క్షణంలో మా తాతయ్య సంగతి గుర్తు కొచ్చింది. నా ఆలోచనల గోల ఒక పక్క, మీ అమ్మమ్మ ననగోల మరో పక్క, చాలాసేపు తీర్థానికి తీర్థం, ప్రసాదానికి ప్రసాదంగా సాగిపోయాయి. చివరికి “పోనీలెద్దూ. ఏం జరగాలంటే అదే జరుగుతుంది. నువ్వురుకో” అన్నాను నేను.

నేనీ మాట అనేముందు మీ అమ్మమ్మ యేమండో యేమో నాకు తెలీనేతెలియదు. కాని అవిడ నామాట వింటూనే ఇంత గొంతేసుకుని, మండిపడి పోయింది. నేనన్నమాటలో ఏదో అసందర్భం కలిసిందన్నమాట, అనుకొన్నానుగాని నాకూ చిరాకుగా వుండేమో, ఇక అక్కడ వుంటే మాటా మాటా పెరుగుతుందని చిలక్కొయ్యకు వేసి వున్న చొక్కా చేతపుచ్చుకొని చరాచరా యింట్లోంచి వెళ్ళిపోయాను. అక్కడినుంచి, ఒకటి రెండు రోజులు మెల్లగా కూపీ తీయసాగాను, జయలక్ష్మి గురించి లంబాడీ గూడెంలో ఏమనుకొంటున్నారో అని. ఆ మాటలు వింటున్న కొద్దీ నాకు మతి పోయినంత పనైంది. ఆ లంబాడీ లందరూ జయలక్ష్మి అంటే, ఒక కొండదేవత అన్నంత ఇదిగా మాట్లాడుతున్నారు. పొలాలకు జయలక్ష్మి యంత్రాలు వెయ్యటం నేనే చూశాగదా. కొందరికి రోగాలు తగ్గించిందట. అది చింత చెట్లకు నెంబర్లు వేసి, రక్ష కడుతుందట. దానివల్ల ఆ చింతచెట్టు పండు క్షేమంగా వుంటుందట. ఇలా ఒకటి కాదు, కదిలించిన కొద్దీ అనేకం చెబుతున్నారు. ఆ ఫకీరు తాత చెయ్యి వూపితే అడవి జంతువులు అవతలికి పోతాయట.

ఫకీరు తాత, తన శక్తులన్నీ మా పుట్టుకి ధారపోశాడని మాత్రం అంతా చెప్పుకుంటున్నారు. ఆయనే కాదు, ఆ కరపాత్ర స్వాముల వారు గూడ తన శక్తులను దీనికి ధారపోశాడని కొందరూ, “ఎబ్బే! ఆయనకు అంతగా శక్తులేవీ లేవు లెద్దూ” అని కొందరు అంటున్నారు. ఈ ఫకీరు తాత గూడా సుమారు ఓ, ఐదు నెంలుగా యిక్కడే వుంటున్నాడు. చాలా ముసలివాడు. తనకు నూటయిరవై యేళ్ళని ఆయనే చెబుతుంటాడు. మన కప్పట్లో మేకల పాడి చాలా బాగా వుండేది కనుక, మేక పాలకోసం మన యింటికి తరచుగా వచ్చేవాడు. ఈ

తాతంటే లంబాడీల్లో గొప్ప గౌరవం వుంది. వాళ్ళ కేదో తాయత్తులూ వగైరాయిస్తూ వుంటాడు. అంతవరకే నాకు తెలుసు.

ఈ తాయత్తుల ఫకీరు దగ్గర ఈ వెరిబాగులది యేవో కొన్ని మంత్రాలూ, తంత్రాలూ పట్టింది గాబోలు. అంత మాత్రం చేత యేదో గొప్పదాన్ని అయ్యాను అనుకుంటోందేమో అనిపించింది నాకు. ఎందుకయినా మంచిదని ఆ ఫకీరు తాత గురించి గూడ బాగా వాకబు చేశాను. చెయ్యగా నాకు తెలిసిన విషయాలవల్ల, నాకు నా సమస్య జటిలమైనట్టు తోచిందే తప్ప పరిష్కారం అయినట్టు తోచలేదు.

ఆ ఫకీరుతాత, ఈ కరపాత్రస్వామి గారు, బ్రహ్మగుండం దగ్గర ఒకరి కొకరు ఎదురు బదురుగా గంటల తరబడి సమాధిలో కూర్చుంటారట. లేచి ఎవరి దోవన వారు వెళ్ళేటప్పుడు ఫకీరుతాత, కరపాత్రస్వామి వారికి ఒక సాష్టాంగ వందనం చేసి వెళ్ళిపోతాడట. ఒకసారి ఆ కరపాత్ర స్వామి వారే ఒక లంబాడీ వృద్ధుకి, ఈ ఫకీరుతాత అష్టసిద్ధులుగల మహాయోగి అని చెప్పారట. వీరిద్దర్నీ తరుచు కలుస్తూ వుంటుందట జయలక్ష్మి.

ఆ రోజు ఈ ఆలోచనల్లో పడి నాకు తెలియకుండానే కొండదారుల వెంబడి నడిచి పోతున్నాను. చివరికో చోటుకు వెళ్ళేసరికి కొండ చీలిపోయి నట్టనిపించి వొళ్ళు తెలిసింది. తీరా చూసుకొంటే అది బ్రహ్మగుండ తీర్థం! కొండ కొప్పన తాటిచెట్టు మీద కాకల్లే నిలబడి వున్నాను నేను. మూడు తాళ్ళ లోతున సొరచేప పిల్లలాగా దూసుకు పోతోంది కావేరి. అడుక్కు చూస్తే నాకే కళ్ళు తిరుగుతున్నట్లనిపించింది. కుదురైన ఏటి పారుదలవల్ల భ్రమరనాదం వొకటి, ఆ చోటంతా మందమంద్రంగా వ్యాపించింది. అవతల పక్క కొండ కొమ్ము మీంచి ఆకాశం ఉత్తర వైపుకు జారిపోతోందా అన్నట్టుంది. లోయ లోతును పట్టి చూస్తే, ఆ నది అడుగున ఎక్కడో పాతాళంలో వున్నట్టున్నది. ఆ రెండు కొండలమధ్య సందు ఒక చిన్న తూములాగ వుంది.

ఓసారి సరదాగా ఇటునుంచి అటు దూకుదామని అనిపించింది. కాని ఆ వూహ కలిగినందుకే భయం అనిపించింది. మేక అవలీలగా దూకగలదు గనుక

ఆ స్థానానికి "మేకదాటు" అని పేరు వచ్చిందని కొందరంటారు. అది ఏమోగాని, నాకు మాత్రం దూకాలంటే, భయం వేసింది. వెనక్కు తిరిగి చూశాను. ఎండకు మాడిపోతున్న బండల మధ్య ఎలా పెరిగాయో జడల బర్రెల్లాంటి చెట్లు అడవిగాలికి వికృతంగా పూగుతున్నాయి. పడమర వైపుకు చూశాను. బహు సుదూరంనుంచీ పెళ్ళి నడకలు నడుచుకొంటూ వస్తోంది కావేరి.

ఈ బ్రహ్మగుండంలో పూర్వం స్నానం చేసేవారట. ఎలా చేసేవారో? దిగేందుకు వెట్లు కాదుగదా బండలయినా అనువుగా లేవు. దిగబోయి సాహసించి, ప్రయత్నించి, కాలు జారితే లోపల నదీ ఎంత లోతు వుందో తెలియదు.

ఆ యెత్తునుంచి కిందపడితే లోతు వున్నా లేకపోయినా, ఆ మనిషికి ఇక బ్రహ్మ లోకంలో తప్ప ఈ లోకంలో స్థానం వుండదు. అది మాత్రం భాయం. తూర్పుకు చాశాను. దాగుడుమూత లాడుతున్న పడేళ్ళ పాపలా ఇంతలో మాయమైపోతోంది కావేరి. పైకి చూశాను. "ధర సింహాసనమై నభంబు గొడుగై" అన్న పద్యం గుర్తు వచ్చింది. చుట్టూ చూశాను.

అప్పటికి ఆ పర్వతాలపు సులివెచ్చటి యెండ కావేరి పుట్టింటి వేపుకి కాలు చాస్తోంది. క్రిందటిరోజు కురిసిన వానకు, కడిగిన సొలగ్రామాలలాగా నిగనిగ లాడుతున్న ఆ కొండ రాళ్ళ మీద సాయంకాలపు యెండ పొరలు మిడిసి మిడిసి పడుతున్నాయి. కొండకొమ్ముల చుట్టూ నిక్కి నిలబడివున్న పెనుచెట్ల వల్ల, పైనున్న తెల్లని ఆకాశమనే గొడుగు గుడ్డకు లోతట్టున ఆకుపచ్చని జలతారు కుచ్చుల వలయం అమర్చినట్లు వుంది.

అప్రయత్నంగానే రెండు చేతులూ పైకెత్తి ఆహా అని చిన్న పిల్లవాడిలాగా అరిచాను. మళ్ళీ నాలో నేనే నవ్వుకొని, నాకు నేనే సిగ్గుపడ్డాను.

"నాది మసిబొగ్గుల బుర్ర, నిజంగా," పుట్టు ఈ పరిసరాల సౌందర్యానికి ఎందుకు పరవశిస్తోందో, కొండకొప్పుల మీద నిలబడి సుదూర విశాల మైదానాలను చూస్తూ గంటల తరబడి ఎందుకు మైమరచిపోతోందో, ఇవాళ్ళ కొంచెం తెలుస్తోంది. ఏమయినా దాని జన్మ సంస్కారంలో ఏదో విశేషం వున్నట్లే వుంది అనిపించింది ఆ క్షణంలో నాకు.

అలా నది వెంబడి పడమరకు నడిచాను మెల్లిగా. దాదాపు సూర్యాస్తమానం అవుతుండగా సంగమ స్థలానికి చేరాను. ఆ సమతల భూస్థలిలో నిలబడ్డ నాకు, సూర్యాస్తమయ బింబ సౌందర్యం దర్శన మివ్వలేదు. దాదాపు నడినెత్తి మీదకు తప్ప పక్కలకు ఆకాశమే, కనిపించక పోవటంవల్ల, ఆకాశంలో ఎరువురంగు గూడ అంతగా కనిపించలేదు. కాని సంజవేళయ్యే సరికి అకారణ, అవ్యక్తానందంతో ఒళ్ళు మరిచి గజబిజిగా గోల చేస్తున్న అడవి పిట్టల కేరింతలు ఆ అడవి సందెకు అపురూపమైన వన్నె తెచ్చినాయి. తెల్లదనం పల్ల బడుతున్న ఆ సంజ వెలుగులో కావేరి చిరుతరగలు పసిపిల్ల నాట్యంలో పరికిణీ కుచ్చెళ్ళు చిక్కుబడినట్టుగా వున్నాయి.

ఆనందంగా, అలా అటూ ఇటూ చూస్తున్నాను. ఇంతలో ఎటునుంచి వచ్చారో యేమోగాని యేటి కద్దరిని, అంటే సంగమేశ్వరాలయం వున్నదరిని, నీళ్ళల్లో నిలబడి వున్నారు కరపాత్రస్వామివారు. ఆయన్ని చూడగానే నా కెందుకో చిరాకనిపించింది “తన ఏడుపేదో తాను ఏడుచుకోక అడవిల్లలకు ఉపదేశాలు చేయటం ఎందుకు?” అని నాలో నేనే విసుక్కిని వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోయాను.

అప్పుట్లో మా మకాం ఏటికి అడ్డరిన. అంటే బ్రహ్మకుండం వున్న దరిన, కొండల్లో వున్నది. ఇక చీకటి పడుతోంది కదా అని ఇంటి దారి పట్టాను. దార్లో ఒక లంబాడీ యింట్లో ఏదో కొంచెం సందడిగా వుంటే లోపలికి తొంగిచూశాను. నాకు తెలిసినవాడే. వాడికి చలిజ్వరం వచ్చినట్టుంది. మూలుగుతూ వొణుకుతున్నాడు. నన్ను చూస్తూనే “బాబయ్యా, ఏదైనా పాతచొక్కా వుంటే దయచేయించండి. మీ యింటి కొస్తాను. ఈడు సలికాగలేక ఒణుకుతున్నాడు” అంది వాడి భార్య దీనంగా.

ఆ దంపతుల దీనస్థితి చూసి నాకు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. వెంటనే నా వంటిమీద చొక్కావిప్పి తొడుక్కోరా అని, వాడి మీద పడేశాను. వాడు సందేహించాడు. చెప్పినట్టు చెయ్యవోయ్ అని గదమాయించి, వాడి చేత చొక్కా తొడిగించి ధైర్యం చెప్పి వచ్చేశాను.

మళ్ళీ నా ఆలోచనలన్నీ మా పుట్టు మీదే వున్నాయి. తీరా యింటికి చేరేసరికి, గడపలోనే గదమాయించింది మీ అమ్మమ్మ.

“ఈ కొత్త చొక్కా గూడా దానం చేసి వచ్చా” అంటూ. అప్పుడు గానీ గుర్తు రాలేదు నాకు, అది కొత్త చొక్కా అనీ, నేను వంటిమీద గుడ్డ లేకుండా నడిచి వస్తున్నాననీ. మీ అమ్మమ్మ తన మామూలు పంచాంగం కాసేపు నిప్పింది గాని -

“ఇదిగో ఎందుకట్లా అడులుతావు. మనకు కావాల్సినది మనకు పరమాత్మ యిస్తునే వున్నాడుగా, మనకేం లోటూ లేదుగా. ఇహ పూరుకో” అని నేను కసిలేసరికి ఆగింది.

“ఔను నాన్నా! మనకేం లోటు” అని చప్పట్లు చరుస్తూ, కేరింతలు కొడుతోంది లోపలి యింట్లో పుట్టు.

నేను స్నానం చేసి ఇంట్లోకి వెళ్ళేసరికి ఆ రోజు అక్క చెల్లెళ్ళు, అదే జయలక్ష్మి, పార్వతి, కీచులాడుకుంటున్నారు.

“రోజూ గణపతి పాటేనా? ఇంకొక పాట రాదూ” అంటోంది పార్వతి.

“నా యిష్టం. గణపతంటే నా కిష్టం. నేను పాడతాను. నీ కిష్టం లేకపోతే నువ్వు చెవులు మూసుకో” జయలక్ష్మి దర్జా వొలకబోసింది.

“అంత యిష్టమెందుకు? గణపతి నీకేమైనా చుట్టమా?” దెప్పతోంది పార్వతి.

“ఆ చుట్టమే. గణపతి నా కొడుకు, తెలుసా” రెట్టిస్తోంది జయలక్ష్మి.

“ఆ ఆ! గణపతి దీని కొడుకుట, మరి నీ మొగుడెవరో?” అన్నది సీత మధ్యలో అందుకుని. “నేను చెంచులక్ష్మిని, నా మొగుడు ఇంకెవరు, సరసింహుడు.” వాదంలో తనే నెగ్గానన్న ఫోజు పెట్టింది జయలక్ష్మి.

నా కయితే ఈ సంభాషణ సంతోషంగానే వుందికాని మీ అమ్మమ్మ మాత్రం ఇద్దర్ని చెరోక కసురూ కసిరింది. “నోరుముయ్యండే భడవల్లారా! చిన్నపిల్లలు, చిన్నమాటలూ కాదు. అన్నీ ఆరిందా మాటలూ, ఆరిందా లక్షణాలూను” అని.

జయలక్ష్మి సామాన్యంగా పార్వతితో వాదనకు దిగేది కాదు. అన్న కిష్టప్పతో మాత్రం దానికి వాదం పరిపాటే. వాడు కొంచెం మోటుమనిషి. దీని పాటల్ని పూజల్ని తెగ వెక్కిరిస్తూ వుండేవాడు. వాడు దాని గణపతిని “గోడగణపతి” అంటూ వుండేవాడు. వెక్కిరిస్తే పట్టించు కొనేది కాదు గాని, పొద్దుటి పూట దీని గణపతి పూజ చెడగొట్టాలని చూసేవాడు, అప్పుడప్పుడు కృష్ణప్ప. ఆరోజు

మాత్రం వాణ్ణి పీకి పాకాన పెట్టేది. చివరికి వాడే తోకముడవాల్సిందే. నేను గూడా వాడినే కేకలేసే వాడిని. “ఎవరి నమ్మకాలు వారివి. మనకు నిర్బంధించే అధికారం ఎక్కడిదిరా” అని.

కొండలంబడి తిరగకుండా ఇంట్లో వున్నప్పుడు మాత్రం పుట్టుదీ, సీతదీ ఎప్పుడూ ఒకటే పార్టీ. పుట్టు పాటలంటే చెవి కోసుకునేది సీత. ఇవాళ కొత్తగా అక్క చెల్లెళ్ళ కీచులాట విని నేనేదో అనబోయేటంతలో, వాకిట్లో ఎవరో వచ్చారన్నారు. తీరా చూస్తే అది వో చిన్న లంబాడీ పంచాయతీ. “దానిలో పడితే యెప్పటికీ, తెములుతారో యేమో! నాలుగు మెతుకులు తిని పొండి” అని మీ అమ్మమ్మ వెంటపడగా అలాగే చేసి, ఆ పంచాయతీ పరిష్కారంలో పదిపోయాను.

ఆ పంచాయతీ పరిష్కారం, మూడు నాలుగు రోజులు పట్టింది. ఈ నాలుగు రోజులూ యింటికి వచ్చి నాలుగు మెతుకులు తిని పోతున్నానన్నమాటే గాని, నా ధ్యాసంతా ఆ పంచాయతీ మీదే వుండేది. అదో అన్నదమ్ముల అస్తి పంపకం తగదా. అందుచేత, ఆ వ్యవహారం అంతా, కాలికి వేస్తే మెడకు, మెడకి వేస్తే కాలికి అన్నట్టుగా నడిచింది. ఈ మూడు నాల్గు రోజుల్లోనూ నేను యింటికి వచ్చినప్పుడల్లా నాతో ఏదో చెప్పాలని మీ అమ్మమ్మ చాలా ప్రయత్నం చేసిందిగాని, నేనే ఏ మాత్రం సందివ్వలేదు. నాలుగో రోజు రెండోజాము కల్లా పంచాయతీ, పరిష్కారం చేసి రెండు వర్గాల వారికీ సంతోషపు విందు ఏర్పాటుచేసి నేను యింటికి వచ్చేసరికి, దాదాపు యేడుపు మొహంతో వుంది మీ అమ్మమ్మ. ఏమిటబ్బా విషయమని నేను ఆరాతీస్తే వెంటనే జవాబు చెప్పక నన్ను దొడ్లోకి తీసుకెళ్ళి రోటి దగ్గర చెట్టుకింద కూర్చోబెట్టి, గుసగుస గొంతుతో రహస్యాలు చెప్పసాగింది.

“మనపిల్ల మనకు దక్కేటట్లు లేదండి”

“ఏమైందే - కొత్తగా?”

“రేపు సూర్యోదయ మయ్యేలోగా మనింటికి. బ్రాహ్మడెవడు నస్తే వాడే దాని మొగుట్ట”.

(ఇంకావుంది)

గోవులు

(పరమపూజ్య శ్రీ స్వామీజీవారి అనుగ్రహధార నుండి)

“గో!” అనే సంస్కృత పదానికి అనేక అర్థాలున్నాయి.

అవు (ఎద్దు), కిరణము, సూర్యుడు, యజ్ఞము, వాక్కు, దిక్కు, భూమి, గుఱ్ఱము, స్వర్ణము, ఉదకము, వెంట్రుక, బాణము, పజ్రము, నుని.

అర్థాలు యిన్ని వున్నా దీనియొక్క వ్యుత్పత్తి మాత్రం ‘గచ్ఛతి’ అనే ధాతువుమీదే ఆధారపడి వుంటుంది. ఈ ధాతువుకి గమనము అర్థము. ఈ ధాతువుమీది నుంచి అనేక అర్థచ్ఛాయలు ఏర్పడగా “గోః” అనే పదానికి అన్నిరకాల అర్థాలు సిద్ధిస్తున్నాయి.

వ్యాకరణ శాస్త్రంలో గమనాన్ని సూచించే పదాలన్నీ జ్ఞానాన్ని సూచిస్తాయి అని ఒక నియమం వుంది. ఆ నియమం ప్రకారం “గోః” అనే శబ్దం జ్ఞానవాచకం అని పెద్దలు నిర్ణయించారు.

దీన్నిబట్టే గోలోకమనే లోకం వెకుంఠంకంఠ కూడా పైన వున్నదని, అక్కడి రాధాకృష్ణులు నిత్యమూ రాసక్రీడలో వుంటారని, పురాణాలు వర్ణించాయి. ఆ లోకంలో గోవులు కోటిసంఖ్యలుగా వుంటాయని కూడా పురాణాలు వర్ణించాయి. శ్రీకృష్ణుడికి గోవులకూగల సంబంధం ఇక్కడిదే.

మనుస్మృతిలో సృష్టివిధానాన్ని వర్ణిస్తూ యిలా చెప్పారు. బ్రహ్మదేవుడు ప్రజాసృష్టి ప్రారంభించి ప్రజలతోపాటే ప్రజాక్షేమానికై యజ్ఞాలను సృష్టి చేశాడు. ఆ యజ్ఞాలకు ఆధారాలు రెండు 1) మంత్రము, 2) ఆజ్యము (హవిస్సు). మంత్రాలకోసం వేదాలను, హవిస్సు కోసం గోవులను ఆయన ప్రజలకు అందించాడు. అందుచేత వేదాలు, గోవులుకూడా సమాన గౌరవ పాత్రాలు అవుతున్నాయి.

పురాణాలు యిదే అంశాన్ని సాంకేతిక కల్పనాత్మకంగా వర్ణిస్తూ యిలా చెప్పాయి. సృష్టి ఆదిలో దేవతలకు ఆకలివేసి బ్రహ్మ దగ్గరకు వెళ్ళారు.

బ్రహ్మ వారికి అమృతం వాసన చూపించాడు. ఆ సువాసనలోంచి “సురభి” అనే గోవు పుట్టింది. ఆమెయే “కామధేనువు”. యజ్ఞాలు కదా కోరికలను తీర్చేది. యజ్ఞాలకు మూలం కనుక సురభి కామధేనువయింది. ఆమెవల్ల ఉద్భవించిన గోజాతికి సారభేయ అని పేరు వచ్చింది.

సురభి అవతారం గూర్చి మరో పురాణ కథగూడా వుంది.

స్వర్గంలో కామధేనువు వుంటుందని వింటూ వుంటాముగదా! ఆమె పేరు సురభి.

ఒకసారి గోలోకంలో రాధాకృష్ణుల విహార సమయంలో కృష్ణునికి దాహం అనిపించింది. వెంటనే ఆయన వామపార్శ్వంలో వున్న పరాశక్తి ఒక గోవుగా ఆవిర్భవించింది. దాని పాలను ఆయన తనే ఒక కుండలోకి పితికి, కొన్ని పాలను తాగి మిగిలిన కుండను నేలకేసి పగులగొట్టాడు. అచోట ఒక గొప్ప పాల చెరువు ఏర్పడింది. రాధాదేవి రోజూ దానిలో జలక్రీడలు చేసేది. ఆ గోవుకు సురభి అని స్వామి నామకరణం చేశాడు. శ్రీకృష్ణుడు స్వయంగా ఆ గోవును పూజించాడు. రాధాదేవి ఎప్పుడూ గోవును దగ్గరే వుంచుకోసాగింది. ఆ గోవు రోమకూపాలలోంచి కొన్ని కోట్ల గోవులు ఉద్భవించి ఆయా లోకాలలోకి వెళ్ళినాయి.

భూలోకంలోకి వెళ్ళిన గోవులు - ఆజ్యంద్వారా యజ్ఞసాధనాలయి దేవతలకు మానవులకుగూడా మాతలయినాయి. ఇది ఇలా వుండగా కొంత కాలానికి మానవులు గోమాత ఆరాధన తగ్గించివేశారు. ఫలితంగా మానవులకు, దేవతలకు గూడా ఆహారం కరువయిపోయింది. దీర్ఘక్షామం వచ్చింది. అప్పుడు ఇంద్రుడు బ్రహ్మదేవుని దగ్గర మొరపెట్టుకొన్నాడు.

బ్రహ్మ పరాశక్తిని గూర్చి ధ్యానించి ఆమె ఆజ్ఞమేరకు - “నీవు సురభిని ఆరాధించు” అని ఇంద్రుడికి చెప్పాడు. ఇంద్రుడు బ్రహ్మలోకంలోనే సురభిని చాలా కాలం ధ్యానించాడు. అప్పుడు సురభి ప్రత్యక్షమై తన ప్రధానాంశతో మరొక సురభిని సృజించి ఇంద్రునకు బహుమతిగా ఇచ్చింది. ఆ సురభే దేవలోకంలోని కామధేనువు. ఈ కామధేనువువల్ల భూలోకంలో మళ్ళీ గోసంతతి

పెరిగి, కరువు తీరిపోయింది.

గోవులు యజ్ఞాలను పోషిస్తాయి కనుక, సమస్త మానవజాతికి మాతలయినాయి.

యజ్ఞాలు మానవులకు, దేవతలకు మధ్య సేతువులు. మానవులు యజ్ఞాలు చేస్తే దేవతలు పరిపుష్టులవుతారు. దేవతలు సంతోషిస్తే మానవులకు పరిపుష్టి కలుగుతుంది. యజ్ఞాలద్వారా దేవతలను సంతోష పెట్టగలవి గోవులు కనుక, గోవుయొక్క అవయవాలలో సర్వదేవతలు నివసిస్తారని పురాణాలలో వర్ణించారు. ఉదా: కొమ్ముల మొదట బ్రహ్మ విష్ణువులు, నుడుట మహేశ్వరుడు, కొమ్ముల చివర సర్వతీర్థములు, ముక్కుదూలంలో కుమారస్వామి, కళ్ళలో సూర్యచంద్రులు, ముందు కాళ్ళలో అశ్వినీదేవతలు, వెనుక కాళ్ళలో అగ్ని సోముడు, నాలుకపై వరుణుడు, కంఠధ్వనిలో సరస్వతీదేవి, దౌడలమధ్య ధర్మదేవత, కంఠములో ఇంద్రుడు, హృదయం నుంచి మలకోశండాకా వివిధ దేవతాజాతులు. పిరుదులపై పితృదేవతలు, పృష్ఠభాగాన ఏకాదశ రుద్రులు, తోకపై సోముడు, తోక వెంట్రుకలలో సూర్యకిరణాలు, మూత్రంలో గంగ, క్షీరంలో సరస్వతీనది (యమున), పెరుగులో నర్మదానది, అజ్యంలో అగ్ని, పొదుగులో సముద్రాలు, వెంట్రుకలలో 33 కోట్ల దేవతలు, ఇలా ఇంకా చాలా చెప్పారు.

వైద్యశాస్త్రం ఎప్పుడూకూడా ధర్మశాస్త్రానికి ప్రతిబింబంగా వుంటుంది. అందువల్ల గోవుయొక్క వైద్యకీయ లక్షణాలు చూసినప్పుడు ధర్మశాస్త్రంలో చెప్పిన గో మహత్వమంతా వైద్యపరంగా మనకు దర్శనమిస్తుంది.

ఆవులోంచి బయటకి వచ్చేవి అయిదు ద్రవ్యాలు.

1. ఆవు పాలు,
2. ఆవు పెరుగు,
3. ఆవు నెయ్యి,
4. గోమూత్రము,
5. గోమయము (పేద)

వీటినే “పంచగవ్యాలు” అంటారు.

ఆయుర్వేదశాస్త్ర పరంగా పై అయిదు ద్రవ్యాలకు అమూల్యమైన ఔషధీ

గుణాలున్నాయి. సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే త్రిదోషాలను సమంచేసి, విషక్రిములను సంహరించి, అగ్నిదీప్తిని, ధాతుపుష్టిని కలిగించే గుణాలు ఈ పంచగవ్యాలలోను సమృద్ధిగా వున్నాయి.

ధర్మశాస్త్ర పరంగా అనేక పాపాలకు ఈ పంచగవ్యాలను మేళనం చేసుకొని తాగటం మహాప్రాయశ్చిత్తము.

ఆవుయొక్క రంగునుబట్టి దాని పాలగుణాలలో మార్పును వైద్యశాస్త్రం నిర్ణయం చేసింది.

వీటిలో “కపిలగోవు” యొక్క పాలు అత్యంత విశిష్టమైనవిగా ఆయుర్వేదం నిర్ణయించింది.

ధర్మశాస్త్రం కపిలగో దానాన్ని గొప్ప దానంగా చెప్పింది. పురాణం కపిలగోవును గురించి అందమైన కథ చెపుతోంది.

సురభి నుంచి గోజాతి ఉద్భవించినాక ఆ దూడలు కైలాస పర్వత ప్రాంతంలో సంచరిస్తూ తల్లిపాలు త్రాగుతుండగా వాటి నోటి నురుగు శివుడి తలపై పడ్డది. శివుడు మూడవకన్ను తెరిచాడు. గోవులు మరణించలేదు. కేవలం నల్లబడ్డాయి. అవి అమృతం నుంచి పుట్టాయి గనుక, శివాజ్ఞకూడా వాటిని కాల్రలేక పోయింది.

ఆవుడు బ్రహ్మదేవుడు వచ్చి గోవు నురుగు పడటంవల్ల పవిత్రత కలుగుతుందికాని, అపవిత్రత లేదని శివుడికి చెప్పాడు. శివుడు సంతోషించి తన చూపువల్ల కపిలగోవులయిన కపిలగోజాతి గోవులలో ఉత్తమమవుతుందని వరమిచ్చాడు.

బ్రహ్మవల్ల పుట్టి శివుడివల్ల వరం పొందిన ఈ గోవులను విష్ణువు తన గోలోకంలో వుంచుకున్నాడు. అందుచేత గోవులలో త్రిమూర్తితత్త్వం సంపూర్ణంగా ప్రవేశించింది.

అనాదికాలంలో మన దేశం కోల్లకొలది గోవులతో నిండివుండేది. పురాణాలలో ఎక్కడ చూచినా గోదాన కథలే.

అరోజులలో ముని జాతులవారికి గోక్షీరమే ప్రధాన ఆహారంగా వున్నట్లు కనిపిస్తోంది.

ఆరోజులలో క్షీరంతో నిమిత్తం లేకుండా, అనగా క్షీరం మొత్తం దూడలకే వదిలివేసి నిష్కామంగా ఆవులను మేపడం ప్రతంగా పెట్టుకున్న మహనీయుల కథలు పురాణాలలో వున్నాయి. మహాకవి కాళిదాసు రచించిన 'రఘువంశం'లో దీలీపుడనే చక్రవర్తి పరధ్యానంలో గోవును కాలితో తన్నటంవల్ల సంతాన హీనుడైనాడు. చివరకు వశిష్ఠుని ఆదేశంవల్ల రాజ్యంవదిలి ఆవును మేపుకోవటమే ప్రతంగా ఆచరించటంవల్ల సంతానవంతుడయ్యాడు. ఆ సందర్భంలో మహాకవి గోవుయొక్క మహత్వాన్ని వ్యంగసుందరంగా వర్ణించాడు.

ఇలా నిష్కామంగా గోసేవ చేసినవారికి అనేక పురుషార్థాలు సిద్ధించటం అనేకచోట్ల వుంది. శివపురాణంలోను, స్కందపురాణంలోను చెప్పిన కథలవల్ల గోవు యొక్క ముఖంకంటే పృష్ఠభాగం యింకా పవిత్రమైనది. వైద్యపరంగా గోవుయొక్క సంతానం పాడికేకాక, పంటకు కూడా ముఖ్యమవటమే యిందులోని సంకేతం. రోజూ గోపృష్ఠ దర్శనం చేసి సరియైన సమయంలో దాని సంతానోత్పత్తికి ఏర్పాటు చేయాలనేది శాస్త్ర తాత్పర్యం.

గోవులలో ఉభయతోముఖ గోవు మరింత గొప్పదని చెప్పారు. అంటే ఈసుతూ ఈసుతూ దూడతల పైకి వస్తున్న ఆవు అని అర్థం. దీనికి ప్రదక్షిణం చేస్తే భూప్రదక్షిణమంత ఫలం. దీని దానం అనంతఫలం.

గోవును గురించిన ముఖ్యమంత్రాలు యివి -

నమో గోభ్యః శ్రీమతిభ్యః సౌరభేయీభ్య ఏవచ
 నమో బ్రహ్మసుతాభ్యశ్చ పవిత్రాభ్యో నమోనమః
 గావో మమాగ్రతస్సన్తు గావో మే సన్తు పృష్ఠతః
 గావో మే హృదయే నిత్యం గవాం మధ్యే వసామ్యహమ్
 సర్వదేవమయే దేవి సర్వదేవై రలంకృతే
 మాతర్మమాభిలషితం సఫలం కురు నందిని

ఈ మంత్రాలను పఠించటంవల్ల గోదాన ఫలం వస్తుంది.

జీవి నుగణించినాక నరకమార్గంలోని వైతరిణీనదీని దాటాలంటే గోసహాయం వుండి తీరాలి.

గోసేవే ప్రతంగా పెట్టుకున్న వారికి వైకుంఠంకంటే పైదైన గోలోకం లభిస్తుంది.

పృథు స్మరణ

(20.3.96 ధాత ఉగాదిరోజు రాత్రి పాదదర్శనము సాధ్యముకాని

వేలాది భక్తులకు శ్రీ స్వామీజీ ఇచ్చిన సందేశం)

ఈ రోజు ధాతనామ సంవత్సరము ప్రారంభమయ్యింది. ఆ విధాత మిమ్ములనందరిని దీవించుగాక. దిగంబరుడైన దత్తాత్రేయుడు మిమ్ము దీవించుగాక. దిగంబరుడు అంటే భూమి నుండి ఆకాశముదాకా వ్యాపించిన స్వామి.

మీ స్వామీజీ ఈ రోజు చాలా మందికి పాద దర్శనము అనుగ్రహించారు. ఇక్కడేకాక అమెరికాలో, ఇంగ్లండులో, ఇలా ఇంకా అనేక దేశాలలో భక్తులకు దర్శనమిచ్చారు. భారత దేశములోని 22 దత్త క్షేత్రాలలోను ఇవాళ దర్శనము జరిగింది. ఆ క్షేత్రాలలో ఇది ఒకటి. ఇక్కడ మీకు స్పర్శ లభించింది. మిగిలిన చోట్లలో కొన్ని చోట్ల దృష్టి, కొన్ని చోట్ల సంభాషణ, కొన్ని చోట్ల భూస్పర్శ, ఇచ్చారు స్వామీజీ. మనమంతా ఒకే కాలములో ఈ భూమి మీద చేరుకున్నాము. అదే విశేషము.

గురు దర్శనము కోసము 8 గంటలు, 10 గంటలు వేచి యున్నారు మీరు. ఒక భక్తుడు మరియొక భక్తుని దర్శించడమే విశేషము. ఈ రోజు ముస్లిములు, హిందువులు, క్రిష్టియన్లు అందరూ ఇక్కడికి వచ్చారు. నేను వైద్యుడను కనుక నాకు ఏహద్దులు లేవు. మీకోసం ఈ రోజు ఒక యజ్ఞము కూడా చేపట్టాము. మీరంతా ఎండలో నిలబడియున్నారని స్వామీజీ ఎంతో తపన పడుతున్నారు. తాము కాఫీ త్రాగేటప్పుడు స్వామీజీ త్రాగారో లేదో అనుకునే భక్తులు ఉన్నారు. వారికి ఆ స్మరణే మంత్రం. స్వామీజీ మిమ్ములనందరిని తన కుటుంబమని భావిస్తున్నారు. అందువల్లే పరస్పరము ఈ ప్రేమ సంభవిస్తుంది.

ఈ రోజు రేడియోల ద్వారా, టీవీల ద్వారా స్వామీజీ సందేశం మూడు రాష్ట్రాలలో వినిపిస్తుంది. అందరి కళ్ళు స్వామీజీ మీద ఉన్నాయి. వారందరికి

శక్తి పాతం కలుగుగాక. సర్వ సంపదలు, ఆరోగ్యము, కలుగుగాక. అరిష్టాలు తొలగుగాక. మీకోసము ఇప్పుడు పూర్ణాహుతి జరుగుతుంది. అది కనిపించడము లేదని బాధపడవద్దు. నన్ను చూస్తే చాలు. పూర్ణాహుతి ఫలం వస్తుంది. మీరు మంచిలాయర్ కు ఫిజా కడితే వ్యవహారమంతా ఆయనే చూచుకుంటాడు కదా! ఇక్కడ లాయరు జడ్జికూడ ఒకరే కనుక మరీ వీలు మీకు. మీకోసము స్వామీజీ దేవతలతోకూడా పోరాడుతూ ఉంటారు. యముడితో పోరాటము తరచుగా జరుగుతుూ ఉంటుంది. ఒక్కొక్కసారి స్వామీజీ యముడు కోసం తన పోల్లాట వదులుకుంటారు కూడ. ఆ రహస్యాలు మీకు అవసరము లేదు. మీకందరకు-

శ్లో “శతాయుర్వజ్రదేహాయ సర్వ సంపత్కరాయ చ
సర్వారిష్ట వినాశాయ నింబ కందళ భక్షణమ్

అని చెప్పిన రీతిగా వేప పూవు ప్రసాదం వల్ల వజ్రదేహాది సమస్త శుభాలు కలుగుగాక. ఈనాడు మీకు పంచిన లడ్డులోనే వేపపువ్వు శక్తిని కూడా స్వామీజీ శక్తిపాతం చేశారు కనుక మీ కందరకు వేపపూవు ఫలం లడ్డుతోనే లభిస్తుంది. సుఖదుఃఖాలను సమ దృష్టితో స్వీకరించమనేదే వేపపూవు సందేశం. కనుక మనము సుఖదుఃఖాలను సమముగా ఆహ్వానిద్దాము.

కృత యుగములో కూడ సుఖదుఃఖాలు తప్పలేదు. ఆ యుగములో పృథు చక్రవర్తి కాలములో భూమి తన సారాన్ని లోపలికి లాక్కోవడం వల్ల గొప్ప కరువు వచ్చింది. ప్రజల పాపాలను భరించలేక భూమాత గోమాత రూపం దాల్చి పారిపోయింది. అప్పుడు పృథుచక్రవర్తి ధర్మాన్ని నాలుగు పాదాల నడిపి గోమాతగా ఉన్న భూమాతను చేరదీసి దివ్య ఓషధి శక్తులను ఆమె నుంచి పొందాడు. అప్పుడు మళ్ళీ భూమి అంతా సస్యశ్యామలము అయ్యింది. మనము ఆ చక్రవర్తిని దర్శనము చేస్తున్నాము కనుక ఈ సంవత్సరమంతా దేశము సుఖిక్షముగా ఉండుగాక.

జయగురుదత్త.

అల్లరి వాడే దత్తుండు

(భజన యోగం)

— అరుణాదేవి

సద్గతి ప్రదాయని మాతా జయలక్ష్మి తల్లిని మా మాతృమండలి తరపున
వకాల్తా పుచ్చుకుని ఓ వరం కోరాను.

“మాతృ హృదయాలకెల్ల నీ తత్వమందించి

త్రిశక్తి చైతన్యం సట్టింట నడయాడ

దీవెనలదించుమా ఓ దేవి

దత్తావిర్భావం ప్రతి ఇంటను వెలయ

మా కన్నులయందే సచ్చిదానందం వెల్లివిరియ”

అంటూ.....

సదాత్మజాతజనని మధురాకృతియై మందహాసం చిందించినవేళ..... ఏ
కళనున్నదో సరే ఆ భాగ్యం ఫలించేదాకా ఆ తత్వంలో ఒకసారి జీవించం డని
దీవించగానే మనసు ఆ ఆనంద సాగరంలో ఓలలాడ పరుగులు తీసింది.
దిగితేగానీ లోతు తెలీదట. అక్కడ మన దత్తయ్య పెట్టే ఆరళ్ళు, చేసే అల్లరి
చేష్టలు ఇంతా అంతా కావాయెను. వేగలేక వేసారులో ‘అమ్మా చూడమ్మా’
అంటూ తిరిగి అమ్మనే శరణు వేడాల్సివచ్చేది ప్రతిసారి. ఆ వేడికోలు అమ్మను
చేరేలోగానే ఈ దత్తపుత్రుడు అనుక్షణం చెవి మెలేసినట్టుగా మనల ఒక్క
ఆట పట్టిస్తూవుంటే తేలు కుట్టిన దొంగల్లా అయిపోతాము

‘దీని భావమేమి తిరుమలేశ?!’ అయితే ‘అల్లరివాడే దత్తుండు’

భజనయోగం చూడు భక్తేశ.

1) “అల్లరివాడే దత్తుండు”

అరదీ పెట్టక పూర్కోడు

ఆననమిస్తే కూర్కోడు

అటు ఇటు తిరుగుతు నపుతాడు

బ్రతిమాలి నేనెట్లో తీస్కొస్తే

ఆ పాదపీఠం తంతాడు

పాద్యమ్ము ఇచ్చేటి సమయానికి

పద్మాసనంలోన వుంటాడు”

అసనమిస్తే కూర్చోనని ఎందుకంత మారాం చేస్తున్నాడు మన దత్తయ్య.

శమ దమాది షట్కసంపత్తికి నోచుకోని మన హృదయకమలం, అరిషడ్వర్గాది సందోహంతో సమ్మర్శమై వుంది. తన యథా స్థానమైన మానవ మనస్సునే మహా సింహాసనంపైనే, ఆ మహాయోగ వేదిక పైననే జాను ఆసీనులు కావలసి వుంటే మరెవరో ఆ స్థానాన్ని ఆక్రమించితే పూరుకుంటారా ... కోపం రాదూ మరి ... ఎంత బ్రతిమాలి పిలిచినా ఆ పీఠాన్ని తనే తీరతాడు. తంతూనే వుంటాడు - భాళీ అయ్యే దాకా ఈ పరమార్థ తత్వం తెలుసుకోనంతవరకు, ఉత్తమ గుణాల్ని ఆలవరచుకుని సమర్పణ భావంతో అంకిత మయ్యేవరకు ఏడిచే మనల్ని చూసి నవ్వుతూ ఆటపట్టిస్తూనే వుంటాడు.

ఓహ్ అదా సంగతి. అయితే సాధించి చూస్తానంటూ మొదట ప్రయత్నంగా నిశ్చల, నిర్మల, నిర్రోహత్వమనే చిత్తశుద్ధిని సారించి, భక్తి శ్రద్ధలతో ... స్వామి పాదాభిషేకం చేసుకుందామని పాద్యాన్ని తీసుకొచ్చే సమయానికి ఎటో మాయమయ్యాడు మళ్ళీ

వున్న పళంగా కోపం వచ్చేసింది. పెద్ద ఆరిందాలా నడుంబిగించి ... “సిరికింజెప్పడులాగా, శ్రీమాతకైనా చిరునామా నీయవా ... ఏడదాగున్నావయ్యా సచిదానందా...” అంటూ నలుమూలలా వెదకడం మొదలు పెట్టాను. తీరా చూస్తే ఓ మూల పద్మాసనంలో కూర్చున్నాడు సమ్మకున్న వాళ్ళను ఆదుకోడానికన్నట్టు. “ఏ అర్థనాదం నిను అర్థం చేసిందో...” అనుకుంటూ మనసు మెత్త బడగా కళ్ళవెంట నీరు తిరిగింది అప్రయత్నంగానే ఆ కరుణామయుని చూసి.

దీంతో జాగరూకమైన మనస్సు యథాస్థితిని పొంది, అలనాట యశోదాదేవివలె ... ఆ విరాడరూపాన్ని ఆయా తత్కాలాలలో అవలోకించ సాగింది బుద్ధిగా.....

2) “నే సర్వమంత్రముతో నీళ్ళనందించితే

చేయనాచమనము

రారమ్మ స్నానానికనియన్నను

ఓయమ్మే సిగ్గంచు నటయించును

బ్రతిమాలి బ్రతిమాలి తలయంటగా

చాల్లేదు చాల్లేదు అని దెప్పును....

ఒక క్రమంలో జరగాల్సిన తన ప్రవర్తనా నియమావళిని అతిక్రమించి అందుకు విరుద్ధంగా దత్తస్వామి ప్రవర్తించారంటే ఎక్కడో ఒక ఉద్ధరణ జరుగుతున్నదనే అనుకోవాలి.

అర్థ్యముతో వదలాల్సిన నీళ్ళను ఆచమనం చేశారంటే అందులో ఏ ధ్యేయం దాగివుందో

ఆశ్రమ నిర్మాణం జరిగేప్పుడు కూలీలు ఎండలో ఎంతకూ తీరని ఎడతెగని దాహంతో అలమటించి పోతుంటే, స్వామీజీ ఒక కొబ్బరి బొండాం నీళ్ళను సేవించి అందరి దాహాన్ని తీర్చారన్న విషయం మనందరికీ విదితమే కదా.

పోతే జలస్తంభనాలు, సాగరజలకాలు కావేరీ సంగమంలో ఆవిర్భవించిన బాలదత్తాత్రేయుడికి వెన్నతో బెట్టిన విద్యలాయె? ... మరి ఎంతసేపూ తన భక్తులు కన్నీళ్ళతోనే అభిషేకాలు చేస్తూ చేసే ప్రార్థనలకు కరిగి పోనంటాడు. ఆ మహాస్నానానికి కావలసింది నిష్కల్మషమైన జ్ఞాన గంగమట. స్వార్థంతో కూడుకున్నవి కన్నీటి చుక్కలట. అందుకే ఇప్పటికీ స్వామీజీ ప్రబోధిస్తూనే వుంటారు. .. ఎడవద్దండీ ... నాకాస్నానం చేయించొద్దండీ అంటూ పరిహసిస్తూనే వుంటారు.

అదీకాక మీ విధులూ - వెతలన్నీ నాకు తెలుసు. కేవలం దర్శన భాగ్యంచేత తృప్తిపడి వెళ్ళండని ఎంత చెప్పించినా మంకుపట్టిన హృదయాల కివేమీ వినిపించుకోరు. ఎట్టకేలకు స్వామీజీతో ఇంటర్వ్యూ సంపాదించే తీరతారు. పట్టువదలని విక్రమార్కుల్లాగా అలా తమ కార్యదీక్షకు తామే మురిసిపోతూ పైకి అమాయకంగా, ఎంతో వినయంగా, తాముగావించిన అనుష్ఠానాల్ని, సేవానిరతుల్ని ముందు పరుస్తారు. వీర భక్తుల మనుకునే వాళ్ళంతా, అసలే అసహనంతో కూర్చున్న స్వామికి ఇది చూడగానే ఒళ్ళు మండి - అక్కసుగా ...ఓస్ ఇంతేనా? ఇది చాలదు ఇంకా ఎక్కువ చేయండని మరిరెండు

ఎక్స్ప్రెస్ తగిలించి హతాశుల్ని చేస్తారు తిక్కకుదిరేలా

అశల కావలిరూపుడు - ఎదలోపలి మదమణచే మహాప్రభువు.
దెప్పిపాడుపు లెప్పుడూ మనలోని అహంకారమనే కాళీయుని మర్దనం చేస్తూనే
వుంటాడు ఎప్పటికప్పుడు ఎడెరితిలో

3) “వస్త్రము ఉపవీత మిస్తుండగా
అంచుల తిరగేసి ధరించుచును
నే జూచి సవరించు చున్నంతలో
జాగాయె ననియంచు కికురించును -
అజోలె నీకేల పలదన్నచో
కాదంచు గాండ్రించి తగిలించును...”

ఓ మనసా! తిరగేసి ధరించినది నీ ప్రారబ్ధకర్మని. తమంత తాముగా కర్మలని
అనుభవించవలసిన సమయము సరిపోదని నమ్ముకున్న భక్తుల తలరాతలు
తిరిగిరాయడమిది. ఆ జోలె కూడా జతలో అందుకే తగిలించాడట. జీవుల
పాప కర్మలన్నీ అడిగే అందులో వేసుకుంటాడట. ఇంటింటికీ తిరిగి తిరిగి
హితముపంచు పాదము అహితమైన పాపకర్మలను అడిగి మరీ అందులో
వేసుకుంటాడట.

ఇందుకు ప్రత్యక్ష సాక్షులం మనమే అయ్యాముకదా. మానస సరోవరంలో
ప్రతి భక్తుడి పేరును పేరుపేరునా స్వయంగా వ్రాసి ధరించి అందులో
నిమజ్జనంగావించి మన పాపాలను పరిహారం చేశారు.

4) “అందరికీ ఒక బొట్టె
బొట్టోయె మూడాయె యేంచేతును-
నొసలు చిట్లించి తెగనప్పుచో
ఎప్పటికి ఈ పని తెమిలేనిక
మిగిలిన గంధంబు పాదాలకు
మర్చించగా నానెత్తి కంటించును.....”

‘అంతర్ముఖ సమారాధ్యా - బహిర్ముఖ సుదుర్లభ’ అయిన శక్తి స్వరూపిణి
- త్రిశక్తి చైతన్య తేజంలో భూమధ్యమున ‘బిందు’ రూపంగా గురుత్వాకర్షణ
శక్తియై విరాజిల్లుతున్నదా అనిపిస్తుంది (స్వామీజీ ధరించే బొట్టును ఈ భావంతోనే
దర్శించడమైనది.)

సాధకుడి చరమలక్ష్యం ఈ 'బిందు' దర్శనం చేయడమే నంటారు స్వామీజీ అందుకే తమ ఏకాగ్రతకు ముప్పైపైపులు పెట్టే పరీక్ష ఇది (నొసలు చిట్లించి తెగనవ్వుచో ఎప్పటికీ ఈ పని తెమిలేనిక).

కార్యాకారణ నిర్ముక్త , కామకేళి తరంగిత అయిన ఆ తల్లిచేతిలో ఈ సృష్టి - స్థితి, లయ - విన్యాసాలు నిరంతరంగా కొనసాగేవే. ఆగేవి కావుకదా. అలలు తగ్గాక స్నానం చేయడం అయ్యేపని కానట్లుగా, సాధకుడు తన మనస్సునే నిశ్చలంగావించి స్ఫూర్తితో ఆ పట్టు చిక్కుబట్టుకుని ఓర్పుతో జీవితమనే చక్రభ్రమణం గుండానే ప్రవేశించి అన్ని అవరోధాల్ని అధిగమిస్తూ ఒక్కో స్థితిని దాటగలిగితేనే ఈ బిందు దర్శనం చేయగలరంటారు మన త్రిగుణ విదూరుడు.

అలా స్వాధీన మనస్కుడై తత్వదర్శనం చేసిన సాధకుడు అవ్యక్తాను భూతిలో తేలిపోతూ స్వామి పాదాలు జ్ఞానమనే గంథంతో పట్టగా, అందుకు హర్షించిన స్వామీజీ ఆశీస్సులందించడమే మిగిలిన గంథం నెత్తికంటించడమంటే

5) “పూమాల పెద్దదైన బరువవునను
చినదైతే యెక్కిరించి పారేయును
ఉత్సాహమై పూలు వెదజల్లితే
తాకాయెనని నన్ను దడిపించును
కనుమూసి మెలమెల్ల నర్పించగా
గురిచూసి పూలతో ననుకొట్టును.”

మీరు మోయలేని బరువును నాకెందుకంటగదతారు. తెచ్చిపెట్టుకున్న కర్మలతో బ్రతుకును భారం చేసి స్వామికి తాపత్రయం కలుగజేస్తారెందుకంటారు. శ్రద్ధాసక్తుడు గల భక్తుడు ఇల్లిల్లు తిరిగి పూలు పోగేసి మాలికలల్లుతాడట. ఇక్కడ మాల చిన్నదయినదంటే సేవలో శ్రద్ధ తగ్గినదని చురకలు వేయడమే.

అలాగే స్వామిని దర్శించుకున్న మొదట్లో ఆనందం పట్టలేక పరవశించిపోయిన భక్తుడు , ఆహా - ఓహో అంటూ స్వామి దృష్టిలో పడేలా వురుకుల పరుగుల సేవలు కనబరుస్తాడు. మిమ్ము వదలిపోనంటూ అందరి యెదుట ప్రమాణాలు చేస్తాడు. ఈ ఆరంభ శూర భక్తి ప్రదర్శన లెపుడూ స్వామికి విసిరిన పూలవలె తాకుతాయంటారు. అదే భక్తిని నిశ్శబ్ద తరంగాల

వైపు మళ్ళించి, అంతర్గతంగావించి అర్పించినపుడే - ఆ పరమాత్మ సందేశాలు శృతిరమ్యంగా సుతిమెత్తని సుమాలై హృదయాన్ని సూటిగా తాకడమే - గురిచూసి పూలతో కొట్టడం.

6) “ధూపాలు బాగున్నవని మెచ్చును
దీపాలు చూపించు సందాకను
అంతలోనే పొగయంచు ఊదేయును
దీపాల నల్లార్చి దడిపించును
ఇక ఆరగింపన్న మేం చెబుదును
బ్రతిమాలి బ్రతిమాలి చాలొచ్చును.”

దత్తపథంలోకి అడగిడిన ప్రతి భక్తుడికిది మొదట అనుభవం. వాడి నిందులోకి లాగాలన్నది స్వామి సంకల్పమయితే చాలు. కొత్తలో ఏ సేవచేసినా, రవ్వంత భక్తి ప్రదర్శించినో బాగు బాగు అని మహాత్ముల పర్వం కురిపించేస్తారు. దాంతో ఆ భక్తుడు పరవశించిపోయి స్వామి సన్నిధినే గడపడానికి ఎక్కువ ఇష్టపడతాడు. సేవా భావాన్ని పెంపొందించుకుంటాడు. కొన్నాళ్ళు పోయాక, ఆ తత్వంలో దూరాక గురుకృపవల్ల జ్ఞానదీపం వెలగనారంభిస్తుందితడిలో. ఆ దీపమతనిలో వెలగగానే ఇకమొదలు పెడతారు తమ పనిని మన జ్ఞానసాగరుడు. “ఆ (ఈ మహాత్ములన్నీ గారడీ విద్యలు, వీటిని నమ్మొద్దు - అవి మనకొద్దు. అసలైన మహాత్ములలోకి వెళదాం రమ్మంటూ” భవసాగరంలో ఈదడమెలాగో నేర్పిస్తారు. దీపాల నల్లార్చి దడిపించడమంటే కష్టాల్లో ధైర్యంగా బ్రతకడం అలవాటు చేస్తారు. జీవితంలో వెలుగులేదని దిగులుచెందకుండా ఒడిదుడుకుల్ని ఎదుర్కుని ముందు సాగే మనో నిబ్బరాన్ని అందిస్తారు. అవసరమయితే చేయూత నిస్తూ పంచన చేరి స్థైర్యము నొసగి అతడిని ప్రగతిలో నడిపే ప్రభుగిరిధారి అవుతారు

ఇన్ని చేస్తున్న ఈ అర్హత్రాణ పరాయణుడికి సమర్పించాల్సిందేమిటో తెలియక ఆరాటపడి పోతాడీ భక్తజాతక పక్షి. అత్య సంయమనమే అతడి కారగింపన్న విషయం తెలిసేదాకా. ఎంత బ్రతిమాలుకున్నా నీం ప్రయోజనం లేదు.

7) “నీరాజనం చిచ్చు సమయంబున

సెగగొట్టెనని నన్ను నమ్మించును.
 చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయంగను
 నా చుట్టు తను తిరిగి నవ్వించును
 అనందమిమ్మంచు ప్రార్థించును
 నువ్వె సచిదానందుడని నవ్వును”

మనసారా ఆరాధించే ప్రభువుకడ తన జీవితాన్ని కర్పూర నీరాజనంగా వెలిగించి హారతయి పోవాలన్నదే ప్రతి జీవి తపన. ఈ తపన తపస్సుకావాలంటారు స్వామీజీ. కాకుంటే స్వార్థం సంకుచితత్వం ఏకోశాలలో పున్నా వాటిని సెగలు పొగలుగానే గుర్తిస్తానంటారు.

మన ఆలోచనా తరంగాలన్నీ స్వామి చుట్టూ ఎడతెగక పరిభ్రమిస్తూ ప్రదక్షిణలుగా మారినపుడే ఆ శుద్ధ చైతన్యమూర్తి మనల్ని వెన్నంటి వస్తారు. ఆ పర్యవేక్షణ అనుక్షణం మనల్ని సుశిక్షితులను చేస్తూనే వుంటుంది. సురక్షితులను గావిస్తునే వుంటుంది.

ఈ స్నేహ సాఫల్యంలో ఏదో ఒకనాడు భక్తుడు తన గోడును వెళ్ళబోసుకుంటాడు అర్థిగా తన చిత్త చాంచల్యాన్ని పోగొట్టి అనందమిమ్మని తన చిత్తముయొక్క వికారమువలన తన బ్రతుకులోని అసంపూర్ణత వల్లను పీడితుడై దిక్కుతోచకుండా పున్నానని శరణువేడతాడు. మానవత్వం యొక్క పరిపూర్ణత నాశించి - “మీ మహా పురుషుత్వాన్ని అభ్యర్థిస్తున్నాను దేవా పూర్ణంగా నన్ననుగ్రహించవా” - అంటూ మనసా వాచా ప్రార్థిస్తాడు.

ఇలా మారిన ప్రవృత్తితో పరతత్వ మెదకిన మనిషికి తన ‘సాధనపాదం’ అందించ సంకల్పిస్తారు స్వామి. ఆ ప్రయత్నంలోనే భాగంగా ఆ వ్యక్తిని మలచి శక్తిగ చేసే సారథి అవుతాడు. మనసులో దూరి మనుగడ మార్చే సన్నతి యవుతారు. ఆ అంతరమీ అనంతంలోకి నిరంతరంగా ప్రయాణించే అనుసంధానంలో నేపథ్య సంగీతమే తానవుతారు. చివరికి భక్తుణ్ణి అష్టాంగ యోగాభ్యాసంలో నిష్ఠాతుణ్ణి గావించి, ఆ యోగదీక్షలో ‘మేను’ మరపించి ‘నేను’ కరగించి ‘సచిదానందం’లో విలీన పరిచి ‘సువ్యే నేనన్న’ సత్యదర్శనం చేయిస్తాడు. మన అల్లరి దత్తుడు ‘అనంత లీన దత్తుడి’గా రూపాంతరం చెంది.

జయగురుదత్త

నాదమండప

ప్రారంభోత్సవ నిధి

గత మూడేళ్ళుగా మైసూరు దత్తపీఠానికి వస్తువున్న భక్తులు ఈ పీఠంలో శరవేగంతో నిర్మాణమవుతూ వున్న నాదమండపాన్ని గమనిస్తూనే వున్నారు. 1995 జూన్ లో శంకుస్థాపన జరిగిన యీ సువిశాల ఆడిటోరియంయొక్క నిర్మాణం అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలలో కొనసాగుతోంది. ఇన్నాళ్ళుగా ఇన్నేళ్ళుగా, ఉత్తమ సమయాలలో విశ్వప్రార్థనా మందిరంలో క్రిక్కిరిసిన జనంలో ఇరుక్కొని శ్రీ స్వామీజీ దర్శనం పొందుతూ వున్న భక్తులకు, ఈ నాదమందిరం "హమ్మయ్య" అనిపించే ఒక ఆశాజ్యోతిగా వుంటూ వచ్చింది.

ఈ బహుళార్థసాధక ఆడిటోరియంను శ్రీ స్వామీజీ "రాగ రాగిణీ నాదమండపం" అని పిలుస్తూ వుంటారు. ఈ మహత్తర భవనానికి శ్రీ స్వామీజీవారి 56వ జన్మదినోత్సవాల సందర్భంగా మే 31వ తేదీన ప్రారంభోత్సవం జరుపటానికి శ్రీ స్వామీజీ ఆనుగ్రహించారు. శ్రీ స్వామీజీవారి జన్మదినోత్సవాలతో కలిసిపోయిన యీ మహాభవనావిష్కార మహోత్సవం, మే 31 నుండి జూన్ 7 దాకా వారోత్సవంగా కొనసాగి, అనేకానేక కచేరీలను, నాటకాలను, నృత్యాలను భక్తకోటికి కానుకగా సమర్పించగలదు. ఈ జంట మహోత్సవాలను తెలకించేందుకు వివిధ దేశాలనుంచి ప్రతి యేటకన్నా అత్యంత సమధిక సంఖ్యలో భక్త జనులు రాబోతున్నారు.

ప్రతియేడు శ్రీ స్వామీజీ జన్మదినోత్సవాల ఖర్చును, ఏదో ఒక ఆశ్రమశాఖ తనవంతు సేవగా స్వీకరించటం ఆనవాయితీగా వస్తోంది. కాని, యీమాట "నాదమండపోత్సవం" అత్యంత బృహత్తర కార్యక్రమం గనుక, యీయేడు అన్ని జ్ఞానలోభవభలు, అందగు భక్తులు కలసికట్టుగా యీ ఉత్సవాలను నిర్వహించుకోవాలని శ్రీ గురుదేవులు నిర్ణయించారు.

కనుక, నాదమండప ప్రారంభోత్సవ నిధికి ప్రతి దత్తభక్తుడు శక్తివంచన లేకుండా తనవంతు తులసిదళం సమర్పించాలని సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నాము. దత్తభక్తులందరూ యీ సమర్పణను తమ విధిగా భావిస్తారని ఆశిస్తున్నాము. ఈ విషయంలో మరిన్ని వివరాలు కావలసినవారు, వాటిని దత్తపీఠ కార్యదర్శిగారి వద్దనుంచీ పొందవచ్చును.

ఈ అద్వితీయ శుభసందర్భాన ఒక స్మారక సంచికను (సావనీరును) ప్రచురించాలనే సంకల్పంగూడా వున్నది. ఈ సంచికలో ప్రబోధాత్మకమైన వ్యాసాలు, శ్రీ సావనీజీవారి అపురూపమైన ఛాయాచిత్రాలు వగైరా వగైరా ఆకర్షణలు ఎన్నో వుండగలవు. ఈ సావనీరులో ఆడ్వర్ట్ బైజుమెంట్ల రేట్ల వివరాలను రాబోయే భక్తిమాసంలో మీరు చూడవచ్చును.

కనుక, దత్తభక్తులందరూ, నాదమండప ప్రారంభోత్సవ నిధికై స్వహస్త పరహస్తాలతో, ధనవస్తు రూపాలలో విరాళాలను, వ్యాపార ప్రకటనలను, ధారాళంగా అందజేయగలరని ఆశిస్తున్నాము.

∴ విరాళములు పంపవలసిన అడ్రసు :-

శ్రీ అవధూత దత్తపీఠము,

ఊటీరోడ్, మైసూరు 4

ఇట్లు

కార్యవర్గము

అవధూత దత్త పీఠము

శ్రీ స్వామీజీవారి పర్యటనా పట్టిక

(డిసెంబర్ - ఫిబ్రవరి 1997)

19-12-97	శుక్ర	మైసూరు - నెల్లూరు
20-12-97	శని	నెల్లూరు - విజయవాడ
22-12-97	సోమ	అనఘాష్టమీవ్రతం విజయవాడలో
23-12-97		
నుండి		నవదుర్గా నవాహం
31-12-97		
03-01-98	శని	విజయవాడ - హైదరాబాదు
04-01-98	ఆది	
నుండి		దత్త చరిత్ర సప్తాహము
10-01-98	శని	
11-01-98		
నుండి		క్రియాయోగ తరగతులు హైదరాబాదు ఆశ్రమంలో
13-01-98		
14-01-98	బుధ	సంక్రాంతి హైదరాబాదులో
15-01-98	గురు	హైదరాబాదు - భువనేశ్వర్, పూరీ జగన్నాథాలయ సందర్శనం
17-01-98	శని	భువనేశ్వర్ - చెన్నై (మద్రాసు)
24-01-98		
నుండి		నవదుర్గా నవాహం చెన్నై ఆశ్రమంలో
01-02-98		
04-02-98	బుధ	చెన్నై - మైసూరు
25-02-98	బుధ	మహాశివరాత్రి మైసూరు ఆశ్రమంలో
29-03-98	ఆది	యుగాది
06-04-98	సోమ	శ్రీరామ నవమి
31-05-98	ఆది	పూజ్య శ్రీ స్వామీజీవారి 56వ జన్మదినోత్సవాల ప్రారంభోత్సవం
07-06-98	ఆది	జన్మదినోత్సవాల ముగింపు దినం

గమనిక :- పై కార్యక్రమాలలో స్వల్పమార్పులు వుండవచ్చు.

వివరములకు దత్తపీఠ కార్యాలయమును సంప్రదించవలెను.

④

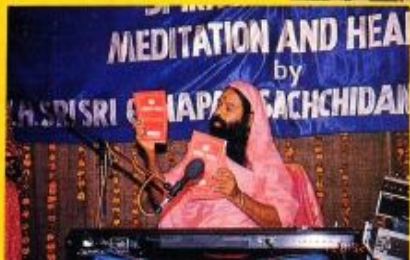
⑤

⑥

⑦

⑧

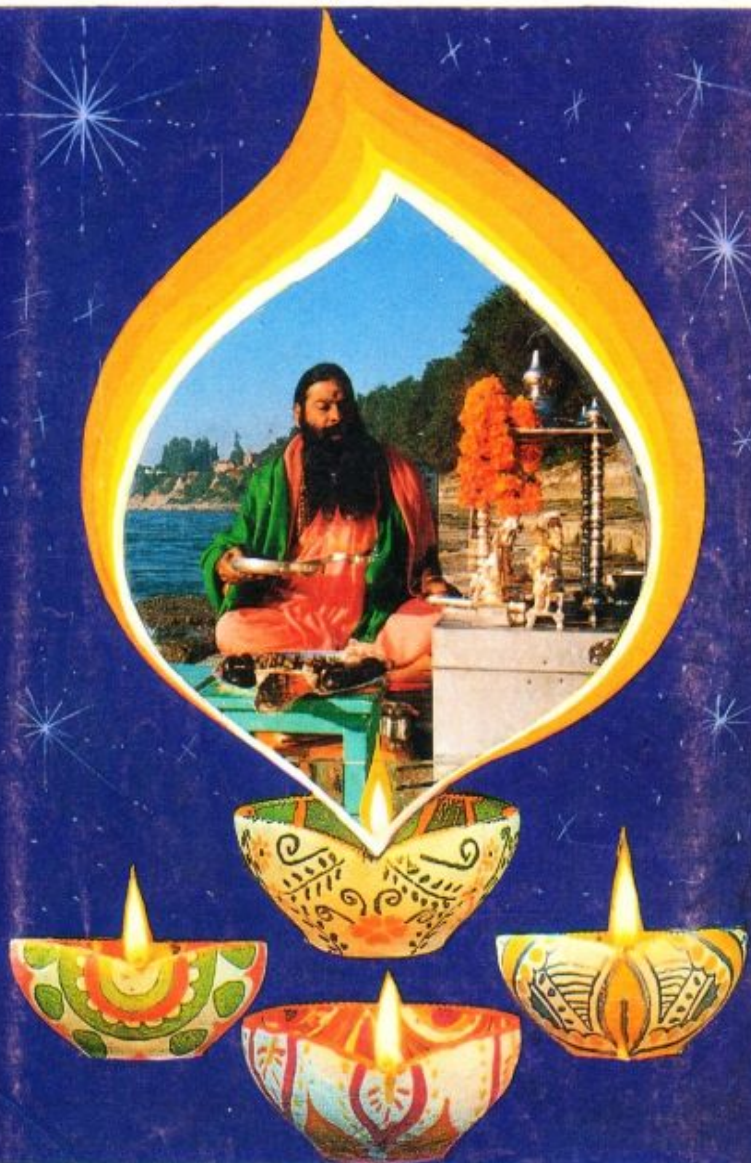
Dec 1997

Regd. News Paper

BHAKTI MALA Monthly

Regd. No.29690/76, KANNADA KRNN.57, ENGLISH KRNN.91, TELUGU KRNN.74

Licensed to post Without Prepayment Under SSP's Licence No. MYS/LPP-1/97

Printed and Published by K.V.Krishna Murthy For
Sri Bhakti Mala Trust, Mysore at Lakshmi Narasimha Mudrana
Sri Ganapathi Sachchidananda Ashram, Mysore - 570 004 (India)